

๖๕๘.๑๕ ๒๐๗๑๕ ๒

๑ ๔๘ ๒ ก

๘.๓

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

จินตนา พึ่งเจริญพงศ์

๕๗ พ.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๓๗๗๖

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ

ของ

จินตนา พึ่งเจริญพงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

กุมภาพันธ์ 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชา ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ รุ่นที่ 7 - 11 ซึ่งจัดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปี 2534 - 2538 จำนวน 353 คน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ และคำถามปลายเปิดเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้านไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนในระดับมาก 2 ด้าน คือ ภาคปฏิบัติและภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี

3. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบตามตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงการอบรม นักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน มีความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

3.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะที่ประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงานและกลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขายตามลำดับ

4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ บริษัทควรจัดการฝึกอบรมโครงการนี้ต่อไปโดยขยายระยะเวลาให้นานขึ้นอีกรุ่นละ 1 - 2 สัปดาห์ ควรจัดกิจกรรมพบปะ/สัมมนาเพื่อกระชับความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นต่าง ๆ และเพิ่มพูนความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ ควรจัดตัวความรู้พื้นฐานให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมบางส่วนล่วงหน้าก่อน ควรจัดแบ่งกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นกิจกรรมย่อยหลาย ๆ กิจกรรมเพื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รู้จักกันอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ควรจัดให้มีการรายงานผลความคืบหน้าในระหว่างการแบ่งกลุ่มทำโครงการลงทุนสมมติเป็นระยะ ๆ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดพลาด และที่เลี้ยงกลุ่มควรให้เวลาและคำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

**A STUDY ON THE OPINIONS OF TRAINEES TOWARDS THE YOUNG INVESTORS TRAINING
PROGRAM UNDER THE INDUSTRIAL FINANCE CORPORATION OF THAILAND**

AN ABSTRACT

BY

JINTANA PUENGCHAREONPONG

**Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education Degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University**

February 1997

The purpose of this study is to assess the opinions of trainees towards the Young Investors Training Program under the Industrial Finance Corporation of Thailand (IFCT). These opinions focused on the employment of knowledge derived from the content of the training program which was conducted in 3 parts : the relevance of Theory, Relationship Activity and Practice to the specific job responsibilities of the participants. Comparisons of different opinions have been made according to the variables : sex, field of study for bachelor's degree, group of training attendance and occupation of the trainees' parents or beneficiaries.

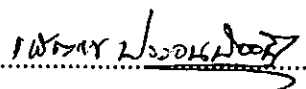
The total population of this study consisted of 353 trainees who attended the training program from Groups 7-11 held in Bangkok during the 1991-1995 while there was 285 trainees who answered the questionnaires. Data was collected by means of questionnaires which included 54 rating - scale questions and one open-ended section. The data was treated by various appropriate analyzing techniques with the following results :

1. The opinions regarding the Young Investors Training Program as a whole were at a medium level.
2. When considering the opinions towards each of the specific training content, the training program on Relationship Activity and Practice were at high levels while the Theoretical part was placed at a medium level.
3. There was no significant differences among the opinions of trainees who were of different sexes and attended in different groups of training program.
4. Significant differences were found among the opinions of trainees who had different groups of fields of study for bachelor's degree and those whose parents or beneficiaries were of different occupation.
5. Some of the trainees' suggestions were as follows : IFCT should continue conducting the program by extending the length of the program for 1 - 2 additional weeks, re-union meetings and further seminars should be conducted to enhance the trainees' relationship and knowledge, there should be a pre-tutorial session for those who have no sufficient knowledge in finance and accounting, relationship activities during

program should be separated into smaller units with increased volumes of activities, a progress report during the case study assignments should be made from time to time in order to avoid misunderstanding of working process, the group advisors should provide more time and close advisory relationship to the trainees.

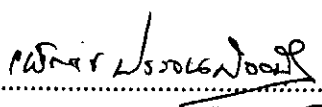
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

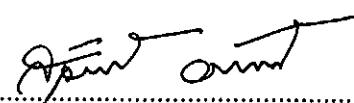
..... ประธาน
(ดร.เพ็ญแข ประจนปัจจนึก)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ดร.เพ็ญแข ประจนปัจจนึก)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 26 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก และ ผศ.ดร.พิตร ทองชั้น ซึ่งเป็นประธานและกรรมการ ควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้ง รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ได้กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รศ.เชียรศรี วิวิธสิริ ที่ได้กรุณาให้กำลังใจ และติดตามความคืบหน้า ในการทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคุณอรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ได้กรุณาให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ และขอขอบคุณ ผู้ผ่านการอบรมที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามให้อย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ทุกท่าน ซึ่งได้เมตตาให้การสนับสนุนให้กำลังใจ และถ่ายทอดความรู้ ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนให้ความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า และทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

จินตนา พึ่งเจริญพงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่	13
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	23
แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการฝึกอบรม	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
สมมติฐานการวิจัย	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
ประชากร	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร.....	49
	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัท เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	50
	ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของ บิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ.....	60
	ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหา หลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	71
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	78
	สรุป	78
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	78
	สมมติฐานการวิจัย	79
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	79
	ผลการศึกษาค้นคว้า	81
	อภิปรายผล.....	87
	ข้อเสนอแนะ	95

บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม	106
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	108
ภาคผนวก ค แบบสอบถามการวิจัย	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย	121

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 จำนวนประชากร จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม 40
- 2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี
รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ 48
- 3 ความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับ
จากเนื้อหาในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่
ของตน 50
- 4 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตร
ในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน 51
- 5 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตร
ในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่
ของตน 56
- 6 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตร
ในการฝึกอบรมภาคปฏิบัติไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของ 58
- 7 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ
โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน
ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามเพศ 60
- 8 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ
โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน
ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา
ในระดับปริญญาตรี 61

9	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการ ฝึกอบรม	62
10	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม	63
11	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ	64
12	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาโดยรวมทุกด้าน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ .	66
13	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคทฤษฎี ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ..	67
14	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคกิจกรรมกลุ่ม สัมพันธ์ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ ความอุปการะ	68
15	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคปฏิบัติ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ...	69
16	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและการพัฒนาโครงการ อบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	70

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 การย้อนกลับของข้อมูล (Feedback)	33
---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในปัจจุบัน การเสริมสร้างคุณค่าทรัพยากรมนุษย์ของประเทศด้วยการเพิ่มพูนความรู้ ส่งเสริมทักษะและความสามารถที่สมดุลในเชิงปริมาณและคุณภาพ บนพื้นฐานของการตระหนักถึงคุณค่าและธรรมชาติในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เป็นแนวทางหลักที่สำคัญยิ่งแนวทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมเท่าทันต่อพลวัตแห่งยุคสมัย และสามารถชี้นำเศรษฐกิจและสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากรัฐไม่สามารถพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ความสามารถอย่างทั่วถึงแล้ว เราก็จะไม่สามารถพัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ ให้เจริญก้าวหน้าได้ ฉะนั้นสิ่งที่รัฐพึงให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยการจัดการศึกษาให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีความรู้ ทักษะ และมีสุขภาพกายและจิตใจที่สมบูรณ์สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข ตลอดจนสามารถประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2535 : 20)

แนวคิดเดิมที่ว่าการศึกษาหาความรู้ของมนุษย์ เริ่มขึ้นในช่วงปฐมวัยเมื่อเข้ารับการศึกษาตามแนวระบบโรงเรียน ซึ่งมีการจัดแบ่งระดับการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จนกระทั่งเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ในระดับอุดมศึกษานั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 12 - 13) นับว่าไม่เพียงพอต่อสภาพสังคมปัจจุบันเนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และไม่ว่าใคร บุคคลจึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของเขา (เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2533 : 14) ดังนั้นบุคคลเมื่อสำเร็จการศึกษาในระบบโรงเรียนแล้วไม่แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มเติมย่อมเท่ากับเป็นบุคคลที่หยุดนิ่งอยู่กับที่ และในที่สุดก็จะล้าหลังกว่าผู้อื่น แม้ผู้ที่ได้ชื่อว่ามีความรู้รอบรู้ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งอยู่แล้ว ก็ยังจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้ด้านอื่น ๆ มาประกอบ ดังพระบรมราโชวาทตอนหนึ่งที่ว่า “วิทยาการทุกฝ่ายนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและเกี่ยวเนื่องกันทั่วไปหมด ผู้ที่จะใช้วิทยาการให้บังเกิดผลจำเป็นต้องเรียนรู้วิทยาการให้ชัดและทั่วถึง และนำ

มาใช้ประกอบอุดหนุนกันให้ครบถ้วน ขอให้ทุกคนระลึกถึงหลักข้อนี้ไว้ตลอดไปอย่าถือตัว อย่าถือวิชาความรู้ของตัวเองเป็นใหญ่ จะไม่ช่วยให้ทำการใด ๆ สำเร็จได้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะสำเร็จขึ้นได้ต้องอาศัยเหตุ อาศัยปัจจัยประกอบพร้อมกัน เหตุปัจจัยนั้นก็ ได้แก่ วิทยาการที่ได้ศึกษาอบรมมาเป็นอย่างดีแล้ว และนำมาปฏิบัติให้ถูกถ้วนตามขั้นตอน ด้วยความฉลาดรอบคอบนั่นเอง” (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. 2527 : 5)

แม้ว่าสถาบันในระดับอุดมศึกษา จะเป็นสถาบันทางวิชาการที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญาและคุณธรรมแก่บุคคลและสังคม (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 16) โดยมีภารกิจหลักที่สำคัญในการสร้างคนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการวิชาการขั้นสูงที่พร้อมจะรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถใช้ความรู้ ความคิดประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนการสร้างบุคลิกภาพ พัฒนาลัทธิพฤติกรรมของนักศึกษา ให้พร้อมที่จะเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถอยู่และทำงานร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและพร้อมที่จะช่วยสร้างสรรค์ประเทศให้เจริญก้าวหน้า (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. 2527 : 1) แต่ไม่ว่าบุคคลใดจะจบการศึกษามาสูงต่ำเพียงใดก็ตาม ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ดี ทั้งนี้เพราะการศึกษาที่เขาได้รับมานั้น เป็นเพียงการได้ความรู้ แนวความคิดทฤษฎีอย่างกว้าง ๆ (เริงลักษณ์ โรจนพันธ์. 2529 : 3) การฝึกอบรมจึงนับว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ได้เข้ามาสืบบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดความรู้ มีทักษะ ความชำนาญ โดยมุ่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ในเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไปในทางที่ต้องการได้

น้อย ศิริโชติ (2533 : 7) ได้สรุปถึงวิธีการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้คนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเกิดทักษะความชำนาญว่าสามารถจัดได้ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมการศึกษา (Education) และกิจกรรมการฝึกอบรม (Training) แต่โดยที่การจัดการศึกษาให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น เป็นกระบวนการที่จะต้องใช้ระยะเวลายาวนาน และใช้งบประมาณจำนวนมาก ชาญ สวัสดิ์สาลี (2537 : 1) ให้ความเห็นว่า ปัจจุบันสถาบันและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างมุ่งให้ความสนใจต่อกระบวนการฝึกอบรมอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากการที่มีโครงการฝึกอบรม/สัมมนา สำหรับบุคคลระดับต่าง ๆ ในหน่วยงานทั้งหลายเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ รวมถึงการได้รับจัดสรรงบประมาณด้านการฝึกอบรมที่เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

กิจกรรมการฝึกอบรมได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน โดยรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญและส่งเสริมให้มีการพัฒนาอาชีพของประชาชนไปสู่แบบแผนของการมีอาชีพส่วนตัวมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญประการหนึ่งที่จะแก้ปัญหาการว่างงานของประชาชน ดังปรากฏเป็นนโยบายและแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534 โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพคนและแรงงาน ในส่วนของแผนพัฒนาการศึกษาและอบรมได้มีการกำหนดเป้าหมายที่จะจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานให้สามารถไปประกอบอาชีพส่วนตัวหรือสร้างแรงงานด้วยตนเองให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังได้กำหนดมาตรการที่จะสนับสนุนการจัดการศึกษาวิชาชีพและฝึกอบรมระยะสั้นให้แก่ประชาชน โดยเน้นการศึกษาอบรมแบบครบวงจรโดยมีขั้นตอนตั้งแต่การวิเคราะห์ข้อมูล การตัดสินใจ การฝึกทักษะ และการนำไปใช้ ตลอดจนด้านวิชาการและการตลาดเพื่อส่งเสริมการสร้างงานโดยให้รู้จักการรวมกลุ่มประกอบอาชีพธุรกิจขนาดเล็ก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2530 : 3)

กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้สนองนโยบายในเรื่องการพัฒนาอาชีพของประชาชน เพื่อป้อนทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่โลกของงานอาชีพเป็นประการสำคัญ จากแนวคิดที่ว่าอาชีพเกิดขึ้นได้เสมอ จากอาชีพเดิมหรือทรัพยากรที่มีอยู่พัฒนาให้เกิดเป็นอาชีพใหม่อย่างหลากหลาย ให้สามารถทำการประกอบอาชีพมีรายได้ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมมนุษย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะมองเห็นช่องทางในการสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคมเพียงใด (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2530 : 36)

งานการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพเป็นการเปิดโอกาสให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปเพื่อสร้างเสริมความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา โดยเน้นการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้ (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออก. 2529 : 3)

1. ผู้จบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่ได้เรียนต่อในระดับสูงขึ้น และอยู่ในวัยแรงงาน
2. ผู้ว่างงาน ผู้ทำงานระดับต่ำหรือผู้ที่ทำงานแล้วแต่มีรายได้น้อย โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบท
3. ผู้จะเข้าทำงานหรือผู้ซึ่งมีฝีมือระดับต่ำ หรือมีฝีมือไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

นอกจากบทบาทในการพัฒนาอาชีพซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในปัจจุบันหน่วยงานภาคเอกชนหลายแห่งยังได้เพิ่มบทบาทในการพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์ ซึ่งไม่ได้เป็นพนักงานในองค์กรของตนโดยการจัด “โครงการฝึกอบรมเพื่อสังคม” ขึ้นสำหรับบุคคลทั่วไป ได้แก่ “โครงการฝึกอบรมพิเศษ ธนาคารหมู่บ้านคูเมือง” ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) “โครงการรู้จักซีพี” และ “โครงการเพื่อสังคม” ของเครือเจริญโภคภัณฑ์ และ “โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์” ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาของประเทศ ให้มีทักษะความรู้ในด้านการจัดการและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงและประสบความสำเร็จ ซึ่งนับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบ โรงเรียน แก่เยาวชนและสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 - 2539 ซึ่งมุ่งให้ประชาชนได้รับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบอย่างกว้างขวางทั่วถึงและต่อเนื่องและมุ่งหวังที่จะเพิ่มจำนวนการมีงานทำส่วนรวมจากจำนวน 32.02 ล้านคนในปี 2534 เป็นจำนวนประมาณ 34.85 ล้านคนในปี 2539 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2535 : 184)

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัท” จัดเป็นหน่วยงานภาคเอกชนหน่วยงานหนึ่งซึ่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังนั้น ในแต่ละปีบริษัทจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของพนักงานด้วยการฝึกอบรม/สัมมนา/ดูงาน ตลอดจนการให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโททั้งภายในประเทศและต่างประเทศแก่พนักงานอย่างต่อเนื่องทุกปี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2538 บริษัทมีจำนวนพนักงานทั้งที่สังกัดสำนักงานใหญ่ สำนักงานภาคและสำนักงานจังหวัดตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศอีก 18 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 975 คน โดยมีงบประมาณด้านการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานประจำปี 2538 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ฝึกอบรมฝ่ายการพนักงานและการจัดองค์งาน เป็นจำนวน 16,440,000 บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2537 ซึ่งเคยได้รับงบประมาณ 12,375,000 บาท เป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้น 4,065,000 บาท (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2538 : 1)

นอกจากจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาพนักงานของบริษัทโดยตรงแล้ว บริษัทยังตระหนักถึงบทบาทในการให้บริการสังคมด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ให้มีความสามารถในการทำงาน และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทเป็นสถาบันการเงินซึ่งรัฐบาลจัดตั้งขึ้นด้วยการประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 โดยมี

วัตถุประสงค์ที่จะให้บริษัททำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา ที่มีรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะของกิจการภาคเอกชนเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนอุตสาหกรรมภาคเอกชน พร้อมทั้งพัฒนาตลาดทุนภายในประเทศ

นอกเหนือจากกิจกรรมเพื่อสังคมซึ่งบริษัทได้หมุนเวียนจัดขึ้นในแต่ละปีแล้ว บริษัทยังตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างนักลงทุนและนักบริหารรุ่นใหม่ ที่มีทั้งคุณภาพและคุณธรรมสำหรับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศ ดังนั้นบริษัทจึงได้จัดกิจกรรมฝึกอบรม “โครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์” ขึ้นเป็นประจำทุกปี และนับว่าเป็นโครงการฝึกอบรมเพื่อสังคมโครงการหนึ่งซึ่งได้รับความสนใจจากนิสิต นักศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ บริษัทได้ริเริ่มจัดโครงการดังกล่าวมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 ตามแนวความคิดของนายศุภกรีย์ แก้วเจริญ อดีตกรรมการและผู้จัดการทั่วไปของบริษัทในสมัยนั้น อันมีสาเหตุเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจของโลกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) ขบเซากว่าที่คาดไว้มาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก การค้าระหว่างประเทศ การกีดกันทางการค้า อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นมาก ตลอดจนราคาสินค้าเกษตรที่ตกต่ำลง ส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนั้นได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง และมีการขาดดุลทางการค้าเพิ่มสูงขึ้น จึงก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาในอัตราที่ค่อนข้างสูง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2535 : 22 - 23)

ในระยะเวลาเดียวกันการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ชะลอตัวลงมาจากในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2520 - 2524) ฉะนั้นการจ้างงาน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.2 ต่อปี โดยที่การจ้างงานของผู้มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ต่อปี และการจ้างงานของผู้มีการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไปจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6 ต่อปี ซึ่งก็ยังคงต่ำกว่าอัตราเพิ่มโดยเฉลี่ยของกำลังแรงงาน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ฉะนั้นการว่างงานเปิดเผยจึงเพิ่มขึ้นมาจาก 273,000 คนในปี 2524 (ร้อยละ 1.1 ของกำลังแรงงาน) เป็น 572,000 คนในปี 2529 (ร้อยละ 2.1 ของกำลังแรงงาน)

จากปัญหาการว่างงานดังกล่าว บริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการลงทุน จึงได้จัดการฝึกอบรม “โครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์” ขึ้นในปี 2528 เป็นต้นมา โดยมุ่งส่งเสริมให้เยาวชนของชาติ ซึ่งเป็นนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีที่ 4 หรือปีสุดท้ายของการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศให้มีแนวคิดที่จะประกอบอาชีพอิสระขึ้นมาได้ด้วยตนเอง หรือเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับกิจการของครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์หลักของโครงการดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงโครงสร้างเศรษฐกิจ การตลาดและปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรพิจารณาในการลงทุน ตลอดจนการวิเคราะห์ผลตอบแทน และความเป็นไปได้ในการลงทุน อันเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับผู้ที่ต้องการลงทุน

2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความรู้ ความเข้าใจถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินในประเทศ อาทิ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ และสถาบันอื่น ๆ ตลอดจนหลักการในการพิจารณาเลือกใช้สถาบันการเงินนั้น ๆ ให้เหมาะสมกับประเภทธุรกิจที่จะประกอบการ รวมทั้งได้เรียนรู้ถึงบทบาท และหน้าที่ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ

3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงาน และวิธีการบริหารงานของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนการเสริมสร้างทักษะในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งได้ทราบถึงผลกระทบของการลงทุน ที่มีต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศ

บริษัทจึงได้มอบให้ส่วนการประชาสัมพันธ์ ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจดำเนินการจัดฝึกอบรม “โครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์” ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง นับถึงปี 2538 เป็นปีที่ 11 โดยมีมุ่งหวังที่จะปลูกฝังทักษะในการบริหารและทักษะของการเป็นผู้ประกอบการ นักลงทุนหรือนักบริหารรุ่นใหม่ที่มีทั้งคุณภาพและคุณธรรมสำหรับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศ โดยมีการจัดฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และภาคปฏิบัติทุกปี โดยในระยะแรก คือ ปี พ.ศ. 2528 - 2529 ได้มีการจัดฝึกอบรมเพียงปีละ 1 รุ่น คือ การฝึกอบรมในส่วนกลาง ซึ่งจัดขึ้นที่ กรุงเทพมหานคร โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมประกอบด้วย นิสิต นักศึกษา ทั้งผู้ที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการสอบคัดเลือกทั้งข้อเขียนและสัมภาษณ์แล้ว จำนวนรุ่นละประมาณ 70 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน บริษัทได้เพิ่มการจัดฝึกอบรมโครงการดังกล่าวขึ้นในส่วนภูมิภาคอีกปีละ 1 รุ่น โดยหมุนเวียนการจัดฝึกอบรมไปตามจังหวัดต่าง ๆ ที่บริษัทมีสำนักงานภาคตั้งอยู่ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง พิชณุโลก ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี ระยอง สุราษฎร์ธานี ตรัง และสงขลา โดยโครงการที่จัดขึ้นในส่วนภูมิภาคนี้จะกำหนดรับผู้เข้าอบรมที่มีภูมิลำเนาใน

ต่างจังหวัดเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อกระจายโอกาสในการให้การศึกษา นอกกรอบโรงเรียนด้านการจัดการและการลงทุนแก่นิสิต นักศึกษาต่างจังหวัดให้มากขึ้น การฝึกอบรมตามโครงการนี้ เท่าที่ผ่านมาจนกระทั่งถึงปี 2538 มีผู้ผ่านการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ที่จัดขึ้นในส่วนกลาง 11 รุ่น และในส่วนภูมิภาคอีก 9 รุ่น รวมจำนวนทั้งหมด 20 รุ่น คิดเป็นจำนวนคนทั้งสิ้นประมาณ 1,200 คน บริษัทได้ทำการประเมินพบว่าเกินกว่าร้อยละ 30 ของผู้ผ่านการฝึกอบรมได้ไปประกอบอาชีพอิสระตามเจตนารมณ์ของโครงการ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2536 : 28) อย่างไรก็ตามบริษัทยังไม่เคยมีการดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ประกอบกับตามแผนงานด้านการศึกษาและการฝึกอบรมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535 - 2539) เน้นให้มีการพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยให้มีการพัฒนาระบบข่าวสาร ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะตลาดแรงงาน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และให้มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาในสถาบันศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2534 : 189) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน รวมถึงข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ซึ่งจัดขึ้นในส่วนกลาง ณ อาคารสำนักงานใหญ่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2538 คือ นับตั้งแต่รุ่นที่ 7 - รุ่นที่ 11 รวม 5 รุ่น เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมในส่วนกลางกลุ่มนี้นับเป็นกลุ่มที่มีความเป็นปัจจุบันมากที่สุดคือ ได้รับการฝึกอบรมไปในระยะเวลาที่ไม่นานนัก และสามารถติดตามได้เป็นส่วนมาก ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้ข้อมูลด้านความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรม ซึ่งแบ่งเป็นภาค ทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีความแตกต่างกันในด้าน เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น
3. ทำให้ได้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ เพื่อสามารถปรับปรุงโครงการนี้ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมได้มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการศึกษาค้นคว่าดังนี้คือ

1. ประชากร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง รุ่นที่ 7 - 11 ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ระหว่าง ปี 2534 - 2538 รวม

5 รุ่น ๆ ละ 61 - 78 คน รวม 353 คน

2. ตัวแปร ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรไว้ ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี

- 1) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 2) สาขาวิทยาศาสตร์

2.1.3 รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม

- 1) รุ่นที่ 7 - 8 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2534 - 2535
- 2) รุ่นที่ 9 - 10 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2536 - 2537
- 3) รุ่นที่ 11 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2538

2.1.4 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

- 1) อาชีพที่เป็นวิชาชีพ
- 2) อาชีพค้าขาย
- 3) อาชีพบริการ
- 4) อาชีพผู้ใช้แรงงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ภาคทฤษฎี

2.2.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

2.2.3 ภาคปฏิบัติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บริษัทหรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หมายถึง สถาบันทางการเงินซึ่งรัฐบาลจัดตั้งขึ้นด้วยการประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้บริษัททำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาที่มีรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะของกิจการภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนอุตสาหกรรมภาคเอกชนพร้อมทั้งพัฒนาตลาดทุนภายในประเทศ โดยมีบทบาทในการสร้างสรรค์สังคมหลายประการ รวมถึงเป็นเจ้าของโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์

2. โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ หมายถึง กิจกรรมฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ซึ่งบริษัทจัดขึ้นแก่นิสิต นักศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 - 4 หรือปีสุดท้ายของสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ดี โดยไม่จำกัดสาขาวิชา โดยมีระยะเวลาฝึกอบรมหลักสูตรละ 25 วันทำการติดต่อกัน เพื่อให้เรียนรู้เกี่ยวกับสู่ทางและโอกาสการลงทุน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโครงการลงทุน วิธีการและขั้นตอนของการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีแนวคิดที่จะสร้างงานขึ้นมาด้วยตนเอง หรือเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับกิจการของครอบครัว

3. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในที่นี้หมายถึง การรับรู้หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง รุ่นที่ 7 - 11 ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2538 ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยแบ่งเนื้อหาหลักสูตรออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้คือ

3.1 ภาคทฤษฎี หมายถึง เนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรม ในส่วนที่เป็นการบรรยายและการอภิปรายโดยวิทยากรหรือคณะวิทยากรทั้งจากภายในบริษัทและผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ จากภายนอก ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อวิชาต่าง ๆ ได้แก่ รู้จักบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สู่ทางและโอกาสในการลงทุน หลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการลงทุน การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการผลิต การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน การจัดหาแหล่งเงินทุน การบริหารกิจการอุตสาหกรรม เทคนิคการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และความสำเร็จของผู้ประกอบการ เป็นต้น

3.2 ภารกิจกรมกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึงเนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรมในส่วนที่เป็นเกมแบบทดสอบตนเอง และกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการเรียนรู้และค้นพบตัวเองและพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนกิจกรรมในการเยี่ยมชมสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ศึกษาแนวคิดในการบริหารงานทั่วไป การบริหารการผลิตและจัดจำหน่ายสินค้า เป็นต้น

3.3 ภาคปฏิบัติ หมายถึง เนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรมในส่วนที่เป็นการฝึกอบรมภาคปฏิบัติ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 7 - 8 คน แต่ละกลุ่มจะต้องนำความรู้ในภาคทฤษฎีมาเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการลงทุนสมมติ ซึ่งจะต้องเป็นโครงการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการผลิตหรือการค้าที่มีความเป็นไปได้จริงในการลงทุน และมีลักษณะสร้างสรรค์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มจะต้องไปสำรวจตลาดและหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจะต้องศึกษาและวิเคราะห์โครงการให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องทั้งด้านการตลาด การเงินและเทคนิคการผลิต พร้อมทั้งจัดทำโครงการศึกษาเป็นรูปเล่ม และนำเสนอรายละเอียดด้วยวาจาต่อคณะกรรมการพิจารณาโครงการการลงทุน ซึ่งจะทำหน้าที่ตัดสินให้คะแนนการประกวดโครงการดีเด่นจากโครงการที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกลุ่มต่าง ๆ เสนอมา อันเป็นเนื้อหาการฝึกอบรมช่วงสุดท้ายของโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์

4. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่ผู้ผ่านการฝึกอบรมสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งแบ่งเป็น 2 สาขาวิชา คือ

4.1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาในคณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะจิตวิทยา คณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ เป็นต้น

4.2 สาขาวิทยาศาสตร์ หมายถึง สาขาวิชาในคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นต้น

5. รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม ในที่นี้หมายถึง รุ่นที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เข้ารับการอบรมในโครงการที่จัดขึ้น ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2538 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

5.1 รุ่นที่ 7 - 8 จัดขึ้นในปี 2534 - 2535

5.2 รุ่นที่ 9 - 10 จัดขึ้นในปี 2536 - 2537

5.3 รุ่นที่ 11 จัดขึ้นในปี 2538

6. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ หมายถึง ประเภทหรือลักษณะของงานที่ยึดเป็นอาชีพหลักซึ่งมีรายได้ประจำ ของบิดา มารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ แบ่งเป็น 4 ประเภท

6.1 อาชีพที่เป็นวิชาชีพ ได้แก่ ผู้มีอาชีพเฉพาะอย่าง เช่น ครู อาจารย์ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ วิศวกร สถาปนิก แพทย์ เภสัชกร ทนายความ นักบัญชี นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ นักบิน นักบริหาร เป็นต้น

6.2 อาชีพค้าขาย ได้แก่ ผู้มีอาชีพเช่น นักธุรกิจ พ่อค้า เจ้าของธุรกิจผู้ประกอบการ เจ้าของร้านค้าย่อยต่าง ๆ นายหน้าหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้า เจ้าของร้านค้าอิสระ หรือทำงานเกี่ยวกับการค้าขาย เจ้าของที่ดินให้เช่า เจ้าของบ้านเช่า เจ้าของสวน เจ้าของนา เจ้าของไร่ เป็นต้น

6.3 อาชีพบริการ ได้แก่ ผู้มีอาชีพเช่น พนักงานธุรการ พนักงานพิมพ์ดีด พนักงานการเงิน พนักงานขายของ พนักงานประจำเครื่องบิน พนักงานเดินรถ พนักงานโทรเลข พนักงานโทรศัพท์ หรืออาชีพรับจ้างอื่น ๆ เป็นต้น

6.4 อาชีพผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ ผู้มีอาชีพด้านช่างประเภทต่าง ๆ เช่น ช่างปั้น ช่างศิลป์ นักแสดง นักดนตรี ช่างตัดเสื้อผ้า ช่างซ่อมรถยนต์ ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ ช่างเสริมสวย รวมไปถึงเกษตรกร และกรรมกร เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า นำเสนอตามหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ หัวข้อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการฝึกอบรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา ได้จัด “โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์” ขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ความรู้แก่นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 หรือปีสุดท้ายระดับปริญญาตรี จากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ ในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับรู้ทางและโอกาสการลงทุน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโครงการลงทุน วิธีการ และขั้นตอนของการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีแนวคิดที่จะ สร้างงาน ขึ้นมาด้วยตนเอง หรือเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับกิจการ ของครอบครัว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์ โครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์มีวัตถุประสงค์หลักดังนี้คือ

1.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การตลาด และปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรพิจารณาในการลงทุน ตลอดจนการวิเคราะห์ผลตอบแทนและความเป็นไปได้ในการลงทุน อันเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับผู้ที่ต้องการลงทุน

1.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีความรู้ความเข้าใจถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินในประเทศ อาทิ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ และสถาบันอื่น ๆ ตลอดจนหลักการในการพิจารณาเลือกใช้สถาบันการเงินนั้น ๆ ให้เหมาะสมกับประเภทธุรกิจที่ประกอบการ รวมทั้งได้รู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ

1.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานและวิธีการบริหารงานของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนการเสริม

สร้างทักษะในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งได้ทราบถึงผลกระทบการลงทุนที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

1.4 เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รู้จักและเข้าใจบทบาทของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมการลงทุน และการนำเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ อันมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก

2. การดำเนินการและระยะเวลาการฝึกอบรม บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้จัดการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ขึ้นปีละ 2 รุ่น คือ

2.1 โครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง โครงการนี้จะมุ่งเน้นเฉพาะนิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 3, 4 หรือปีสุดท้ายจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศโดยไม่จำกัดสาขาวิชา เพื่อให้ได้รับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางและโอกาสการลงทุน วิธีการ และขั้นตอนของการประกอบธุรกิจเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีแนวคิดที่จะสร้างงานขึ้นมาด้วยตนเอง หรือเพื่อนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมนี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในกิจการของครอบครัว โดยลักษณะการฝึกอบรมจะเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้และแนวคิดในระดับกว้าง ๆ ซึ่งสามารถจะวิเคราะห์โครงการ ศึกษาความเป็นไปได้ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการผลิต การตลาด และการเงิน ในลักษณะภาพรวม ปัจจุบันบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้จัดการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลางมาแล้วทั้งสิ้น 11 รุ่น เริ่มตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นมา โดยมีระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวน 25 วันทำการโดยในระยะแรกใช้สถานที่ฝึกอบรมตามโรงแรมต่าง ๆ แต่ต่อมาเมื่อบริษัทสร้างสำนักงานใหญ่ เสร็จในปี 2532 จึงได้ใช้สถานที่จัดฝึกอบรมภายใน ณ ห้องประชุม ชั้น 2 อาคารสำนักงานใหญ่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และมีการเดินทางไปใช้สถานที่ต่างจังหวัดในช่วงกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ด้วย

2.2 โครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนภูมิภาค เนื่องจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้มีการขยายสาขาไปยังส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ และจากการเริ่มต้นจัดโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในส่วนกลางในปี 2528 จนกระทั่งต่อมาในปี 2530 จึงได้มีการขยายโครงการนี้ไปยังส่วนภูมิภาคโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้แก่เยาวชนในส่วนภูมิภาค ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางและโอกาสการลงทุน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการลงทุน

การวางแผนการผลิต การบริหารการเงิน การบริหารการตลาด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้ที่ได้ไปสร้างงานและบริหารกิจการให้ประสบความสำเร็จโดยลักษณะการฝึกอบรมจะเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้กับงานจริงในกิจการของตนเองได้มากกว่าที่จะอบรมให้เห็นลักษณะเป็นภาพรวมเหมือนโครงการอบรมที่จัดที่ส่วนกลาง

การจัดโครงการฝึกอบรมสำหรับส่วนภูมิภาคนั้น บริษัทได้จัดมาจนกระทั่งถึงปี 2538 แล้วจำนวนทั้งสิ้น 9 รุ่น โดยแต่ละรุ่นจะจัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง หมุนเวียนตามสำนักงานภาคต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ-นครราชสีมา สำนักงานภาคเหนือ-ลำปาง สำนักงานภาคใต้-หาดใหญ่ สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ-ขอนแก่น สำนักงานภาคเหนือ-เชียงใหม่ สำนักงานภาคใต้-สุราษฎร์ธานี และสำนักงานภาคเหนือ-ลำปาง เป็นต้น

3. ลักษณะและคุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม คุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 โครงการฝึกอบรมส่วนกลาง ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องเป็น นิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 หรือปีสุดท้าย ในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีผลการเรียนดีโดยไม่จำกัดสาขาวิชา

3.2 โครงการฝึกอบรมส่วนภูมิภาค ซึ่งกำหนดลักษณะและคุณสมบัติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแตกต่างจากโครงการส่วนกลางโดยจะประกอบด้วยผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2 กลุ่ม และจะทำการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการกลุ่มละ 50% ดังนี้

3.2.1 กลุ่มที่หนึ่งเป็น นิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 หรือปีสุดท้ายในระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญาโดยไม่จำกัดสาขาวิชาแต่จะต้องเป็นสถาบันการศึกษาในส่วนภูมิภาคตามที่จัดโครงการเท่านั้น เช่น ในปี 2538 มีการจัดฝึกอบรมที่สำนักงานสาขาภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ที่มีคุณสมบัติจะต้องเป็นผู้ที่ศึกษาในสถานศึกษาในเขตภาคเหนือ เป็นต้น

3.2.2 กลุ่มที่สอง เป็นบุตรหลานผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีระดับการศึกษาเหมือนกลุ่มแรก แต่จะต้องมีประสบการณ์ในการช่วยเหลือกิจการของครอบครัวมาอย่างน้อย 1 ปี

4. วิธีการคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรม การคัดเลือกผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการนั้น แบ่งขั้นตอนการคัดเลือกออกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

4.1 การสอบข้อเขียนเพื่อคัดเลือกผู้สมัครรอบหนึ่งก่อนในระดับเบื้องต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งวัดความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนและวัดความสนใจด้านการลงทุน และด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก เช่น ผู้สมัครคิดว่าจะทำการลงทุนอะไรหากมีเงินในจำนวนหนึ่งตามที่กำหนดไว้ให้ ผู้สมัครคิดว่าตนเองมีความเหมาะสมอย่างไรที่จะเป็นนักลงทุนรุ่นเยาว์ และจะถามเกี่ยวกับประวัติของผู้สมัคร เช่น ผู้สมัครมีกิจการทางบ้านหรือไม่ ทำกิจการอะไร เป็นต้น

4.2 การสอบสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งในด้าน บุคลิกลักษณะความเป็นผู้นำ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ โดยผู้สัมภาษณ์จะพยายามสร้างสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้แสดงอารมณ์ออกมา ให้ผู้สมัครนำเสนอคุณสมบัติของตนเอง ให้ความสำคัญจริง จุดมุ่งหมายในชีวิต และแนวคิดในการเป็นนักลงทุนในอนาคต ซึ่งในกรณีที่เป็นนิสิต นักศึกษานั้น หากคนใดที่มีส่วนเข้าร่วมในการทำกิจกรรม เป็นผู้นำ ในกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาหรือในครอบครัวมีธุรกิจ ก็อาจจะได้รับการพิจารณามีโอกาสในการเข้าร่วมโครงการมากกว่าบุคคลอื่น ๆ หากในกรณีที่เป็บบุตรหลานผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมของโครงการฝึกอบรมส่วนภูมิภาคนั้น ก็จะมุ่งเน้นความสนใจ ความตั้งใจจริง และแนวคิดในการประกอบธุรกิจด้วยเช่นกัน

หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนในการสอบสัมภาษณ์นั้น จะกำหนดการให้คะแนน สำหรับแต่ละหัวข้อออกเป็น 3 ระดับ คือ 0, 5 และ 10 คะแนน ซึ่งเหตุผลในการแบ่งเป็นช่วงคะแนนที่ห่างกันนั้น เพื่อให้เห็นความแตกต่างของคะแนนของแต่ละคนอย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการตัดสินใจในการคัดเลือก โดยอาจแบ่งหัวข้อในการให้คะแนนในการสอบสัมภาษณ์ ได้แก่ด้านบุคลิกภาพ การแนะนำตนเอง ให้นำเสนอตนเองต่อผู้สัมภาษณ์ การมีสัมมาคารวะ การแสดงออก การโต้ตอบและการให้เหตุผลในการตอบคำถาม ไหวพริบปฏิภาณ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนความเป็นผู้นำ ความกล้าในการตัดสินใจ ความกระตือรือร้น และความเป็นไปได้ที่จะเป็นนักลงทุนในอนาคต

5. หลักสูตรการฝึกอบรม การเรียนการสอนของโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคนั้น จะประกอบด้วยเนื้อหาการฝึกอบรมทั้งสิ้น 3 ด้าน คือ

5.1 ภาคทฤษฎี การฝึกอบรมภาคทฤษฎีเป็นการบรรยายและอภิปรายตามหลักสูตรที่บริษัทจัดไว้โดยเชิญวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และวิทยากรของบริษัทเอง รวมทั้งจากผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการลงทุนมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

5.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้และได้ฝึกฝนการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการเล่นเกมน เพื่อฝึกการเป็นนักลงทุน โดยในการเล่นเกมนจะต้องใช้ความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น ต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยง มีความกล้าในการตัดสินใจลงทุน เพื่อแลกกับคะแนนที่จะได้รับจากการเล่นเกม หากมีความกล้าในการลงทุนมากและชนะการเล่นเกมน และประสบความสำเร็จ (ชนะ) ก็จะได้คะแนนมาก นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมทัศนศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะในการดำเนินธุรกิจ การเยี่ยมชมการบริหารงาน การผลิต และการขายจากสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นลูกค้าของบริษัทเอง เช่น บริษัทบางกอกก๊กล๊าส จำกัด บริษัทชันโย จำกัด บริษัทไอศกรีมด็กกี้ จำกัด เป็นต้น

5.3 ภาคปฏิบัติ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องฝึกฝนในภาคปฏิบัติ โดยนำความรู้ในภาคทฤษฎีมาประกอบในการจัดทำโครงการศึกษา (Work Study) โดยโครงการที่ศึกษานี้ เป็นโครงการลงทุนสมมุติที่จัดตั้งขึ้นมาโดยมีการกำหนดวงเงินสมมุติในการลงทุนให้ ซึ่งโครงการลงทุนสมมุติดังกล่าวจะต้องเป็นโครงการอุตสาหกรรมเพื่อการผลิตและการขาย และจะต้องเป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในการลงทุนได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ และในปัจจุบันมักเน้นให้เป็นโครงการอุตสาหกรรมที่ผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ การวิเคราะห์จะอาศัยจากพื้นฐานภาวะการตลาดที่เป็นจริงในปัจจุบันมีการศึกษาดูงาน และสอบถามหาข้อมูลจริง เช่น สํารวจตลาด เพื่อวางแผนการจัดจำหน่ายตามที่ตั้งเป้าหมายในการลงทุนไว้ ทำเลที่ตั้งของโรงงาน การจัดการการผลิต แหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและผลตอบแทนในการลงทุน โดยจะมีแบบฟอร์มการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประกอบในการศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนที่สมมุตินั้น ๆ

เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานโครงการของบริษัทจะจัดแบ่งกลุ่มสมาชิกโครงการศึกษา โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ กัน ประมาณกลุ่มละ 7 - 8 คน และแต่ละกลุ่มจะมีเจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการซึ่งเป็นพนักงานของบริษัทเป็นผู้ดูแลและให้คำแนะนำปรึกษาจำนวน 2 คน เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการศึกษาแล้วแต่ละกลุ่มจะต้องจัดทำโครงการเป็นรูปเล่ม และนำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาโครงการการลงทุน เพื่อทำการตัดสินใจให้คะแนน ซึ่งจะมีการประกวดตัดสินให้คะแนนโครงการดีเด่นด้วย การให้คะแนนจะเป็นคะแนนรวม 110 คะแนน แยกเป็นหัวข้อการให้คะแนนได้ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ และมีลักษณะสร้างสรรค์	30 คะแนน
- ความสมบูรณ์ถูกต้องด้านการตลาด	15 คะแนน
- ความสมบูรณ์ถูกต้องด้านการเงิน	15 คะแนน
- ความสมบูรณ์ถูกต้องด้านเทคนิค	15 คะแนน
- การนำเสนอโครงการ (Presentation)	35 คะแนน

การให้คะแนนในหัวข้อการนำเสนอโครงการ จะพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ความเหมาะสมระหว่างรูปแบบกับเนื้อหาในการรายงานโครงการ การใช้เครื่องมือสโตนทัศน์ ประกอบการรายงาน ความชัดเจนถูกต้องในการตอบคำถาม และการประสานงานในระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นต้น

6. เนื้อหาหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตรโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ประกอบด้วยหัวข้อหลักต่าง ๆ จำนวน 14 หัวข้อ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ปฐมนิเทศและชี้แจงหลักสูตร (1.30 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกอบรม การแนะนำตัวของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและแนะนำเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ โดยมีแนวทางการฝึกอบรมดังนี้

- วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
- ประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกอบรม
- ชี้แจงรายละเอียดของหลักสูตร
- แนะนำผู้เข้ารับการฝึกอบรม

- แนะนำเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ
- อื่น ๆ

6.2 รู้จักบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (1.30 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รู้จักบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และชี้แจงถึงบริการต่าง ๆ ที่บริษัทมีไว้บริการแก่ผู้ประกอบการ และนักลงทุนทั่วไปด้วย โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- บทบาทและหน้าที่ของบริษัท
- การระดมเงินทุนของบริษัท
- นโยบายการให้เงินกู้
- บริการต่าง ๆ ของบริษัทและบริษัทในเครือ

6.3 กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (9 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดการเรียนรู้และค้นพบตัวเองในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและพัฒนาประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกันเป็นทีม โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- เราคือใคร ? เหมือนและแตกต่างจากบุคคลอื่นอย่างไร?
- ชีวิตกับการทำงานผสมผสานกันอย่างไร ?
- อุปสรรค ข้อขัดแย้งของการทำงานร่วมกัน แนวทาง เครื่องมือ วิธีแก้ไข
- เกมแบบทดสอบตนเอง และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

6.4 เส้นทางและโอกาสในการลงทุน (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสเรียนรู้และทำความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ในการมองหาช่องทางในการประกอบธุรกิจ และได้ทราบถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจประกอบธุรกิจ โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- หลักเกณฑ์การมองหาช่องทางในการประกอบธุรกิจ
- องค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจประกอบธุรกิจ
- ธุรกิจขนาดย่อมกับความเป็นไปได้สำหรับนักลงทุนรุ่นใหม่

6.5 หลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการลงทุน (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ได้เรียนรู้ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรจะนำมาพิจารณาในการลงทุนและให้ทราบถึงการวิเคราะห์ผลตอบแทน และคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการลงทุน โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการลงทุน
- การวิเคราะห์ผลตอบแทน
- การประเมินค่าการลงทุน

6.6 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการตลาด (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ด้านการขาย เพื่อประเมินรายได้ของโครงการ และใช้ในการประมาณการกำไร ขาดทุนของโครงการในอนาคต โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การวิเคราะห์ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ
- การวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ
- การวิเคราะห์การใช้และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ

6.7 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการผลิต (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการลงทุน เทคนิคการผลิตที่ใช้ในโครงการ และคำนวณต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผัน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณกำไรและขาดทุนร่วมกับประมาณการรายได้ของโครงการ โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การวิเคราะห์กำลังผลิต
- การวิเคราะห์เทคนิคการผลิต
- การวิเคราะห์ปัจจัยการผลิต

6.8 การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการเงิน (6 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงการวิเคราะห์โครงสร้างการลงทุนสัดส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น การคำนวณกำไรขาดทุนของโครงการ การคำนวณงบดุล และการคำนวณอัตราส่วนต่างซึ่งแสดงความเสี่ยงของโครงการในด้านการเงิน โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุน
- การคำนวณแหล่งที่มาและการใช้เงินทุน
- การวิเคราะห์งบการเงิน

6.9 การจัดหาแหล่งเงินทุน (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทราบถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในกรณีที่ต้องการประกอบธุรกิจ รวมถึงหลักการในการพิจารณาเลือกแหล่งเงินทุนให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- สถาบันการเงินในประเทศ
- ธนาคารพาณิชย์
- บริษัทเงินทุน
- บริษัท เครดิตฟองซิเอร์
- สถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ
- หลักการในการพิจารณาเลือกใช้สถาบันการเงินและประเภทของสินเชื่อ

6.10 การบริหารกิจการอุตสาหกรรม (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้และเข้าใจถึงวิธีการบริหารกิจการอุตสาหกรรม เพื่อที่จะได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ
- ขั้นตอนการจัดตั้งการประกอบธุรกิจ
- ความหมายของการบริหารกิจการอุตสาหกรรม
- การบริหารการเงิน
- การบริหารการผลิต
- การบริหารบุคลากร
- การบริหารการตลาด
- การบริหารทั่วไป

6.11 เทคนิคการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอโครงการ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการนำเสนอโครงการลงทุนของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อคณะกรรมการพิจารณาการลงทุนให้มีประสิทธิภาพโดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การจัดเตรียมเนื้อหา

- เทคนิคการนำเสนอโครงการ
- การเลือกใช้เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์

6.12 ความสำเร็จของผู้ประกอบการ (3 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงประสบการณ์ ปัญหาและแนวทางแก้ไขของผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะสามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

6.13 การเยี่ยมชมโรงงาน (6 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เสริมสร้างทักษะในการดำเนินธุรกิจรวมทั้งได้ศึกษาถึงแนวความคิดในการบริหารงานทั่วไป การผลิตตลอดจนการจำหน่ายสินค้า

6.14 การทำ Workshop (60 ชั่วโมง)

การฝึกอบรมหัวข้อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกฝนทักษะในการจัดทำโครงการเพื่อการลงทุนโดยนำความรู้ในภาคทฤษฎีมาปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกรณีที่ต้องการลงทุนอย่างแท้จริง โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 7-8 คน โดยมีที่ปรึกษากลุ่ม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของ บริษัทที่มีความรู้ด้านการวิเคราะห์โครงการคอยให้คำแนะนำ โดยมีแนวการฝึกอบรมดังนี้

- การจัดทำโครงการลงทุน
- การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการลงทุน (Feasibility Study)
- การเสนอรายงานโครงการลงทุน

7. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ในระยะแรกบริษัทดำเนินการจัดฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ โดยได้รับเงินทุนสนับสนุนจากกองทุนรัฐบาลเยอรมัน (KfW) แต่ในปัจจุบันบริษัทรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด โดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการครั้งละประมาณ 250,000 - 300,000 บาท โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

8. วุฒิบัตร

บริษัทจะมอบวุฒิบัตรแก่นิสิตนักศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และภาคปฏิบัติครบถ้วนตามหลักสูตรที่วางไว้และมีความประพฤติที่ดีในระหว่างการฝึกอบรม

9. ผู้บริหารโครงการ

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ส่วนการประชาสัมพันธ์ ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจ บริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
2538 : 1 - 8)

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม และ
ช่วยเหลือการพัฒนาตลาดทุนในประเทศโดยมีผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นภาคเอกชน และมีการ
ดำเนินงานในลักษณะของกิจการภาคเอกชนโดยนักบริหารอาชีพ การดำเนินงานของบริษัท
เน้นหนักในการพัฒนาและไม่ได้คำนึงถึงผลกำไรสูงสุด การให้บริการของบริษัทมุ่งหวังเพื่อ
วางรากฐานแก่กิจการอุตสาหกรรม โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการเป็นสำคัญ

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2538 บริษัทมีทุนจดทะเบียนที่ออกและเรียกชำระแล้ว
5,446.25 ล้านบาท หรือเท่ากับ 544.63 ล้านหุ้น โดยมีผู้ถือหุ้น 2,171 ราย แบ่งเป็น
ผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยจำนวน 2,142 ราย และผู้ถือหุ้นสัญชาติต่างประเทศจำนวน 29 ราย
ประกอบด้วยกลุ่มธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ สถาบันประกัน
ภัย กลุ่มกิจการอุตสาหกรรม กลุ่มกิจการพาณิชย์กรรม และบุคคลทั่วไป รวมทั้งรัฐบาลโดย
กระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ในด้านการระดมเงินทุน บริษัทเน้นการระดม
เงินบาทเป็นหลัก โดยพยายามขยายฐานของเงินทุนให้มากขึ้นและพยายามพัฒนาระบบการ
เงินใหม่ ๆ ในประเทศ ส่วนการระดมเงินตราต่างประเทศนั้นบริษัทจะกู้เงินในหลายสกุลเงิน
และมีมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทให้การสนับสนุนแก่กิจการอุตสาหกรรมทุกขนาด คือ อุตสาหกรรมขนาดย่อม
ขนาดกลางและขนาดใหญ่ และอุตสาหกรรมผลิตทุกประเภทรวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและ
อุตสาหกรรมบริการที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายอัน
แนชัดที่จะขยายบทบาทการพัฒนาอุตสาหกรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้บริษัทจึง
พิจารณาให้ความสำคัญแก่โครงการดังต่อไปนี้

- โครงการผลิตเพื่อการส่งออก
- โครงการที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เพื่อช่วยกระจายความเจริญไปต่างจังหวัด

- โครงการที่มีการควบคุมและจัดมลพิษ
- โครงการที่ช่วยประหยัดพลังงานและใช้พลังงานทดแทน
- โครงการที่มีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ
- โครงการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ที่เหมาะสมกับประเทศไทย
- โครงการอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน
- โครงการอุตสาหกรรมสนับสนุน

การสนับสนุนโครงการอุตสาหกรรมของบริษัท เป็นการให้การสนับสนุนตั้งแต่เริ่มต้นกิจการจนเติบโตมั่นคงด้วยการให้บริการคำปรึกษา บริการทางการเงินและบริการอื่น ๆ ดังนี้

1. บริการทางการเงินลงทุนและให้คำปรึกษาแนะนำ

บริษัทให้บริการทางการเงินแก่นักลงทุน และผู้สนใจในด้านต่าง ๆ กล่าวคือ การให้ข้อมูลทั่วไปในเชิงธุรกิจและการลงทุน การจัดหาผู้ร่วมลงทุนไทยและต่างประเทศ การเผยแพร่สู่ทางการลงทุน การช่วยจัดเตรียมโครงการ การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การจัดหาและให้คำปรึกษาหาที่ตั้งโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ จัดทำใบคำขออนุญาตจัดตั้ง บริษัท โรงงาน บริการที่ปรึกษาเกี่ยวกับกฎหมายและภาษี รับจัดการประชุมสัมมนา จัดการพบปะนักธุรกิจ จัดการฝึกอบรม เพื่อเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ตลอดจนการให้เข้าสถานที่ทำงานหรือประชุมชั่วคราว พร้อมอุปกรณ์สื่อสารและรถยนต์

2. บริการทางการเงิน

บริษัทให้บริการเงินกู้ทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศสกุลต่าง ๆ โดยมีเงินกู้และบริการหลายประเภทดังนี้

2.1 เงินกู้ระยะปานกลางและระยะยาว ดอกเบี้ยคงที่และดอกเบี้ยลอยตัว มีระยะเวลาปลอดหนี้สำหรับโครงการที่เพิ่งเริ่มต้นหรือโครงการขยายงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินกู้ไปใช้ในทรัพย์สินถาวร เช่น การก่อสร้างโรงงานหรือสำนักงาน การซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นต้น

2.2 เงินกู้เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน สำหรับโครงการที่ได้ดำเนินการไประยะหนึ่งแล้ว และต้องการเงินทุนหมุนเวียนสำหรับใช้ในกิจการ

2.3 การให้บริการเช่าหรือเช่าซื้อ สำหรับโครงการขนาดย่อมและขนาดกลางที่ขาดแคลนเงินทุนในการจัดซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถมาใช้บริการ โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์อื่นค้ำประกัน

2.4 การร่วมทุน บริษัทจะเข้าร่วมทุนในโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เพื่อสนับสนุนการก่อตั้งโครงการหรือช่วยให้โครงการสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นคง หรือช่วยสร้างความเชื่อถือให้ผู้ลงทุนระยะยาว โดยปกติบริษัทจะเข้าร่วมทุนในอัตราร้อยละ 10 ของทุนจดทะเบียนในโครงการ

2.5 บริการจัดหาเงินทุนโครงการขนาดใหญ่ ในกรณีที่โครงการมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากเกินกว่าความสามารถของบริษัทที่จะให้เงินกู้ได้ตามลำพัง บริษัทมีบริการจัดหาผู้ร่วมให้กู้ (Loan Syndication) หรือ จัดหาแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศให้กับโครงการนั้นโดยเฉพาะ

3. บริการตัวแทนทางการเงิน

สำหรับกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ที่มีความต้องการระดมทุนโดยการออกตราสารของตนเอง จำหน่ายให้แก่ผู้ลงทุน บริษัทสามารถให้บริการเป็นตัวแทนในการจัดประมูลตราสารการเงินต่าง ๆ (Auction Agent) โดยจะแนะนำรูปแบบตราสารการเงินที่เหมาะสม ติดต่อกับผู้สนใจเข้าร่วมประมูล จัดเปิดประมูล รวมทั้งเป็นตัวแทนการรับชำระเงิน (Paying Agent) ให้แก่ผู้ออกตราสาร นอกจากนี้ยังให้บริการเก็บรักษาหลักทรัพย์ที่เกิดจากการลงทุน (Custodian) แทนผู้ลงทุนอีกด้วย

4. บริการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ย

กิจการอุตสาหกรรมที่กู้เงินตราต่างประเทศมาเพื่อดำเนินโครงการและต้องการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ยที่จะเกิดขึ้น บริษัทมีบริการต่าง ๆ เพื่อช่วยป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว โดยจะให้คำแนะนำในการเลือกวิธีป้องกันความเสี่ยงที่เหมาะสม รับดำเนินการจัดหาและนำวิธีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงแก่ผู้กู้ซึ่งจะช่วยให้กิจการ ไม่ต้องรับภาระขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนหรือรับภาระดอกเบี้ยจ่ายที่สูงขึ้น

5. บริการค้ำประกัน

สำหรับโครงการที่มีความมั่นคงที่ต้องการเงินกู้บางประเภทที่บริษัทไม่สามารถให้เงินกู้ได้ บริษัทสามารถให้บริการค้ำประกันเงินกู้จำนวนนั้นได้ รวมทั้งบริการค้ำประกัน L/C ค้ำประกันการชำระเงินให้แก่สถาบันการเงินอื่น บริการอวัลต์วส์สัญญาใช้เงิน เป็นต้น (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2536 : 1 - 9)

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการฝึกอบรม

1. ความหมายของการฝึกอบรม การฝึกอบรมนับเป็นกิจกรรมหนึ่งของการศึกษา นอกกระบบโรงเรียนที่ได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดความรู้ มีทักษะ ความชำนาญ โดยมุ่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ในเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไปในทางที่ต้องการได้ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ฮาร์บิสัน และเมเยอร์ (Harbison and Mayers. 1964 : 2) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า เป็นกระบวนการที่จะเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ฝึกฝีมือในการทำงาน (Skill) และความสามารถ (Capacity) ของบุคคลทั้งมวลในสังคมใดสังคมหนึ่ง

กูต (Good. 1973 : 613) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลอื่นมีทักษะและความรู้โดยจัดขึ้นภายใต้สภาวะเงื่อนไขบางประการ และไม่ถึงกับทำอะไรใหญ่โตแบบที่นักเรียนเรียนทักษะและความรู้กันในสถาบันการศึกษาทั่วไป

บีช (Beach. 1975 : 193) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้และมีความชำนาญ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมุ่งให้บุคคลรู้เรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะและเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior) ของบุคคลไปในทางที่ต้องการ

ราเบย์ (Rabey. 1981 : 6) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง การช่วยให้บุคคลได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการทำงาน เพื่อเตรียมตัวให้พวกเขาทำกิจกรรมในอนาคต ซึ่งจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขาด้วย

ภิญโญ สาร (2517 : 442) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผน ซึ่งมุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ (Knowledges) และความชำนาญ (Skill) เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะขององค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ

วุฒิชัย จำนงค์ (2526 : 33) อธิบายว่า การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรนั้น มุ่งที่จะให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวบุคลากรสามประการ คือ ความรู้ในเนื้อหาวิชา ทักษะในการปฏิบัติ และท่าทีต่าง ๆ ที่แสดงถึงความพึงพอใจในการทำงาน

สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 257) กล่าวว่า การฝึกอบรมคือกรรมวิธีต่าง ๆ ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น

สมโภชน์ นพคุณ (2527 : 1 - 2) อธิบายความหมายของการฝึกอบรมว่าเป็นวิธีการของผู้บริหารในการเพิ่มคุณภาพการทำงานของบุคลากรและเตรียมคนให้เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่การงาน

ความหมายของการฝึกอบรมได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นระยะ ๆ ตามทัศนะของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น กริช อัมโภชน (2524 : 1 - 8) ได้อธิบายถึงวิวัฒนาการของความหมายของการฝึกอบรมไว้เป็นสี่ระยะ ดังนี้

1. ระยะแรก การฝึกอบรมหมายถึง การฝึก การสอน เพื่อให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องที่ต้องการ เนื่องจากไม่มีสถาบันชั้นสูงที่สอนวิชาชีพ บุคคลต้องการจะมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในด้านใด ก็จำเป็นต้องไปฝึกฝนกับผู้ที่ประกอบอาชีพ และมีความชำนาญด้านนั้น เช่น ต้องการเป็นช่างซ่อมเครื่องยนต์ก็ต้องไปอยู่อาศัยและฝึกงานกับเจ้าของอู่ซ่อมเครื่องยนต์โดยไม่มีกำหนด จนกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจ และเกิดความชำนาญ การฝึกอบรมในระยะแรกนี้มีลักษณะเด่น ๆ ดังนี้

- 1.1 ไม่มีสถานที่ฝึกอบรมและผู้ให้การฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ
- 1.2 วิธีฝึกอบรมใช้การสอนและฝึกปฏิบัติเป็นหลัก
- 1.3 การฝึกอบรมจัดเป็นการทดแทนการศึกษา
- 1.4 วิชาที่จัดฝึกอบรมมีขอบเขตที่แน่ชัด
- 1.5 ไม่จำกัดพื้นฐานความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- 1.6 การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการบังคับและการลงมือทดลอง

ผู้ผ่านการฝึกอบรมในระยะแรกนี้ สังคมยอมรับนับถือว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และอยู่ในข่ายที่จะได้รับบรรจุเข้าทำงานที่มีเกียรติและได้รับค่าตอบแทนสูง

2. ระยะที่สอง การฝึกอบรมหมายถึง การนำเอาบุคคลที่ไม่มีความรู้ความสามารถมารับการสอนเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งได้ การฝึกอบรมเช่นนี้เกิดขึ้นหลังจากที่การ

ศึกษาได้ขยายตัวมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและระดับการศึกษา แม้ว่าผู้สำเร็จการศึกษาจะมีมากกว่าตำแหน่งงานก็ตาม แต่ยังมียานางบางตำแหน่งหน้าที่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต้องการ อาจเป็นเพราะเกียรติและค่าตอบแทนต่ำ งานดังกล่าวจึงตกทอดถึงผู้ที่ไม่ได้ศึกษา จึงต้องมีการฝึกอบรมผู้ไม่ได้ศึกษาให้มีความรู้ความสามารถที่จะเข้าทำงานได้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงมีความรู้สึกว่าเป็นปมด้อย เพราะตนไม่ได้ศึกษาในระดับนั้น จึงต้องมาเข้ารับการฝึกอบรม การจัดหลักสูตรฝึกอบรมเป็นไปตามความคิดของผู้จัด ผู้ให้การฝึกอบรมหรือวิทยากรก็ได้คัดเลือกมาจากผู้ที่มีความรู้ความชำนาญอย่างในระยะแรก ถือว่าผู้สำเร็จการศึกษามาแล้วย่อมสอนได้ ให้การฝึกอบรมได้ ลักษณะการเรียนการสอนเป็นแบบบังคับ และมีการลงโทษ ลักษณะการเรียนรู้นี้ เช่นนี้ แม้จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำงานได้อย่างอัตโนมัติ แต่ก็ขาดความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและแท้จริง เมื่อประสบปัญหาที่แตกต่างออกไปก็จะเกิดความยากลำบากในการแก้ปัญหา ลักษณะเด่นของการฝึกอบรมในระยะนี้มีดังนี้

- 2.1 มีสถานที่ฝึกอบรมและผู้ให้การฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ
- 2.2 ถือว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นผู้ขาดการศึกษา
- 2.3 วิชาที่จัดฝึกอบรมมีขอบเขตกว้างขวางขึ้น
- 2.4 การเรียนรู้ยังขึ้นอยู่กับ การบังคับ
- 2.5 เข้าใจว่าการศึกษากับการฝึกอบรมเหมือนกัน จึงไม่มีการฝึกอบรมผู้ที่สำเร็จการศึกษา

3. ระยะที่สาม การฝึกอบรมหมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญและเจตคติที่ดีแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และสามารถปรับปรุงการทำงานของตนให้มีประสิทธิภาพได้ การฝึกอบรมในระยะนี้มีความเชื่อว่า การศึกษากับการฝึกอบรมมีความแตกต่างกัน เพราะการศึกษาให้แนวความคิดและทฤษฎีอย่างกว้าง ๆ แต่การฝึกอบรมจะเน้นเด่นชัดเป็นเรื่อง ๆ มุ่งที่จะให้บุคคลรู้เข้าใจ และมีความสามารถในการต้องการโดยตรง การฝึกอบรมในระยะนี้ได้รับความสนใจมากขึ้น มีการพัฒนาแนวความคิดและวิธีการอย่างกว้างขวาง การดำเนินงานจัดเป็นระบบ มีขั้นตอน มีการค้นคิดเทคนิคฝึกอบรมแบบต่าง ๆ ขึ้น เพื่อสร้างประสิทธิภาพของการฝึกอบรม วิทยากร ผู้ดำเนินการฝึกอบรมและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกอบรมมากขึ้น สรุปลักษณะสำคัญของการฝึกอบรมในระยะนี้ได้ดังนี้

- 3.1 ถือว่าการศึกษากับการฝึกอบรมแตกต่างกัน แต่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องกัน

- 3.2 ถือว่าผู้ที่ผ่านการศึกษามาแล้วยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกอบรมอีก
- 3.3 การฝึกอบรมมีแนวความคิด ทฤษฎีและกระบวนการบริหารโดยเฉพาะ
- 3.4 การฝึกอบรมเป็นวิชาชีพสาขาหนึ่ง
- 3.5 การเรียนรู้มีลักษณะในทางส่งเสริมมิได้บังคับหรือลงโทษอย่างในระย

ก่อนๆ

4. ระยะที่สี่ การฝึกอบรมหมายถึง วิธีการอย่างหนึ่งในการพัฒนาบุคลากร เน้นที่ความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน มุ่งส่งเสริมให้บุคลากร รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักวิธีแก้ปัญหาในการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต หลักสูตรการฝึกอบรมจึงประกอบด้วยหัวข้อวิชาที่ส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานในปัจจุบันส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งเป็นหัวข้อวิชาที่ให้ประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร เป็นการเตรียมคนเพื่อให้สามารถรับภาระหน้าที่ที่สูงขึ้นในอนาคต ถ้าหลักสูตรบรรจุหัวข้อวิชาที่เป็นการส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานในปัจจุบันมากกว่าก็เป็นการฝึกอบรม แต่ถ้าหลักสูตรบรรจุหัวข้อวิชาที่เป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานก็เป็นการพัฒนาบุคลากร นักฝึกอบรมจึงต้องพิจารณาจัดหัวข้อวิชาให้ได้สัดส่วนตรงประเด็นที่ต้องการ โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรนั้นยังไม่มีข้อกำหนดว่าควรบรรจุวิชาใดมากน้อยเพียงไร จึงต้องใช้ดุลยพินิจให้รอบคอบ เพราะในปัจจุบันมีวิชาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นเป็นอันมาก การตัดสินใจจัดหลักสูตรจึงควรคำนึงถึงภารกิจขององค์การ และแนวทางบริหารด้วยเสมอ ลักษณะการฝึกอบรมตามแนวความคิดนี้สรุปได้ว่า

- 4.1 ถือว่าบุคลากรทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถในทุกด้าน เพื่อองค์การจะได้ใช้ความสามารถของบุคลากรได้อย่างเต็มที่
- 4.2 การพัฒนาบุคลากร กระทำโดยการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
- 4.3 ถ้าหลักสูตรการฝึกอบรมเน้นที่งานปัจจุบันจะมีลักษณะเป็นการฝึกอบรม แต่ถ้าเน้นที่งานในอนาคตหรือทั้งงานในปัจจุบันและงานในอนาคตจะมีลักษณะเป็นการพัฒนาบุคลากร

สรุปได้ว่า การฝึกอบรมคือ กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ฝึกฝีมือในการทำงาน และยังเป็นกระบวนการช่วยเสริมทักษะการทำงานขอบเขตเฉพาะอย่าง ความหมายของการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ ๆ ในปัจจุบันนี้ การฝึกอบรมถือเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ ความสามารถในการทำงานและประกอบอาชีพ

2. ประเภทของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้หลักเกณฑ์ใดเป็นข้อพิจารณา มีผู้อธิบายรายละเอียดไว้ดังนี้ คือ

อมร รักษาสัตย์ (2514 : 298 - 299) ได้แบ่งประเภทการฝึกอบรมออกเป็น

3 ประเภท คือ

1. การฝึกอบรมระยะก่อนเข้าทำงาน (Pre-service Training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดขึ้นให้ก่อนเข้าปฏิบัติงาน เมื่ออบรมได้ผลแล้วจึงบรรจุเข้าทำงาน ดังนั้นจึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาในโรงเรียนทั่วไป มหาวิทยาลัย โรงเรียนเฉพาะ หรือสถานอบรมเฉพาะเรื่อง อาจนับรวมอยู่ในประเภทการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงานได้

2. การฝึกอบรมปฐมนิเทศ (Orientation) ได้แก่ การฝึกอบรมพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เริ่มเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ เพราะเหตุว่าอาจจะยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่ปฏิบัติงานหรือการศึกษาเดิมที่ศึกษามาอาจจะไม่ตรงกับงานที่ปฏิบัติโดยตรง เป็นต้น

3. การฝึกอบรมผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว (In-service Training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดขึ้นแก่ข้าราชการหรือพนักงานทุกคน ทุกชั้น ทุกตำแหน่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ และเป็นการส่งเสริมสมรรถภาพ และประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่องค์การ
ทอง ทองเต็ม (ม.ป.ป. : 11 - 15) ได้จำแนกประเภทของการฝึกอบรมออกได้ดังนี้

1. การปฐมนิเทศ (Introduction or Orientation) เป็นการฝึกอบรมที่จัดให้แก่พนักงานใหม่ในระยะต้น โดยปกติจะจัดขึ้นด้วยความร่วมมือระหว่างฝ่ายการเจ้าหน้าที่ กับฝ่ายบริหาร และหัวหน้างาน เพื่อให้พนักงานใหม่คุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. การฝึกอบรมในงาน (On-the-Job Training) เป็นการสอนงานให้ลงมือปฏิบัติงานจริงเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงาน

3. การฝึกอบรมในห้องทดลองปฏิบัติงาน (Vestibule Training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดสถานที่ฝึกให้มีลักษณะคล้ายกับสถานที่ทำงานจริง ๆ ทั้งเครื่องมือและสภาพการทำงานเพื่อฝึกหัดคนจำนวนมาก ให้ทำงานลักษณะเดียวในระยะสั้น ๆ และเป็นงานง่าย ๆ เพื่อให้เรียนรู้งานก่อนลงมือทำงานจริง

4. การฝึกหัดงานช่างฝีมือ (Apprenticeship Training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเพื่ออบรมคนงานประเภทช่างฝีมือ ซึ่งมีหลักสูตรที่สูงกว่าการอบรมในงาน และการฝึกอบรมในห้องทดลองปฏิบัติงานทั้งในด้านความรู้ และความชำนาญของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

5. การฝึกงาน (Internship Training) เป็นโครงการอบรมที่จัดขึ้นร่วมกันระหว่างโรงเรียนและองค์การ

6. การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะ และความรู้ในงาน (Skill Training)
การฝึกอบรมประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความจำเป็นสำหรับความต้องการคนงานที่มีฝีมือและไม่สามารถหาได้จากองค์การ เพื่อสำรองแรงงานฝีมือไว้ใช้ในกรณีที่จะต้องขยายปรับปรุงและเพิ่มฝีมือในการปฏิบัติงานให้ทันกับผลิตภัณฑ์เครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้แรงงานที่ปฏิบัติจัดทำอยู่เป็นประจำก็ต้องปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเสมอ ดังนั้น การพัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงาน จึงเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาติดต่อกันตลอดไป

7. การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ระดับผู้บังคับบัญชา (Supervisory Training) เป็นการฝึกอบรมหลักสูตรเฉพาะว่าด้วยหัวหน้างานควรมีความรู้ และความชัดเจนในเรื่องใดบ้างโดยทั่วไปหมายถึง การฝึกอบรมให้แก่ผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้างาน ซึ่งมีหน้าที่ในการแบ่งมอบหมายงาน (Assigning Work) และควบคุมงาน ซึ่งเป็นการบริหารขั้นต้น (First Level Management)

8. การฝึกอบรมทางด้านการจัดการ (Managerial Training) เป็นการฝึกอบรมระดับรองลงมาจากฝ่ายจัดการชั้นสูงซึ่งสูงกว่าระดับหัวหน้างานทั้งนี้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และทางวิชาการ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องภาวะผู้นำ ภาวะสร้างสรรค์ จิตวิทยาการบริหารงานศิลปะในการจูงใจ

9. การฝึกอบรมพัฒนานักบริหาร (Executive Development) เป็นกรรมวิธีที่จะช่วยให้ผู้บริหารได้รับความชำนาญ (Skill) ความถนัด (Appititude) ความรู้ (Knowledge) และทัศนคติ (Attitude) อันเหมาะสมและจำเป็น เพื่อสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติงานจริง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อผลงานทั้งหมดที่เกิดขึ้น

10. การฝึกอบรมพิเศษ (Special Purpose Program) ในบางกรณีนายจ้างอาจจัดหลักสูตรพิเศษขึ้น เพื่อฝึกอบรมคนงาน และพนักงานของตนเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งก็

ได้โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมดหรืออาจส่งพนักงานหรือคนงานออกไปร่วมฝึกงานกับสถาบันการศึกษาหรือองค์การอื่นใดที่ได้จัดการฝึกอบรมขึ้นเป็นครั้งคราว การฝึกอบรมพิเศษนี้อาจจะเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับงานในหน้าที่โดยตรง แต่จัดการฝึกอบรมเพื่อประโยชน์ของคนงานจะได้มีความรู้ความเข้าใจในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย เช่น อบรมเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ การจัดระเบียบในครอบครัว ปัญหาเรื่องกรรมการ สัญญาจ้าง แรงงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การฝึกอบรม สามารถแบ่งได้หลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทย่อมมีวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมกับบุคคลในระดับต่าง ๆ กัน หน่วยงานใดจะจัดการฝึกอบรมประเภทใดย่อมขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานเป็นสำคัญ

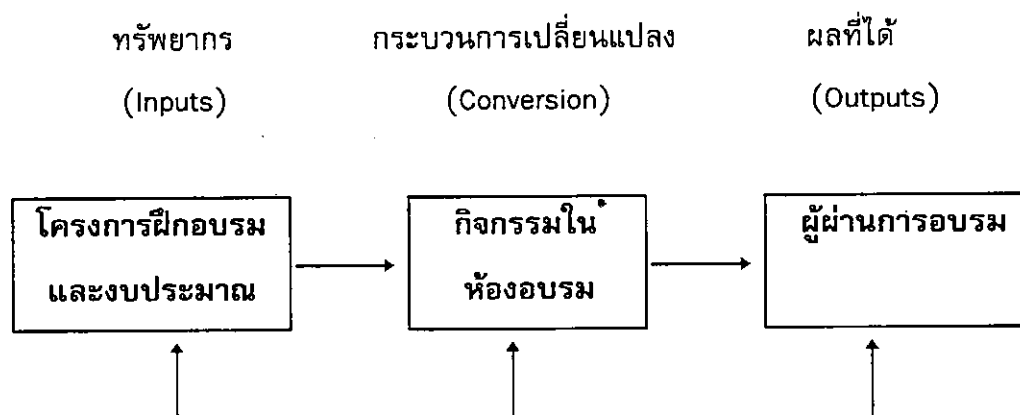
3. กระบวนการและองค์ประกอบของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมในอดีตมักจะมองในรูปของกระบวนการเท่านั้น คือ มองในลักษณะของขั้นตอนและความต่อเนื่องระหว่างขั้นตอนเป็นสำคัญ กระบวนการตามที่เข้าใจกันจะแบ่งออกตามขั้นตอนได้หลายชั้น อาทิ การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนาหลักสูตรการคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรม การดำเนินการฝึกอบรม การประเมินผลและติดตาม เป็นต้น การดำเนินการฝึกอบรมตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ก็ยังเป็นที่ยึดกันอยู่ แต่ในปัจจุบันแนวความคิดในเรื่องระบบได้เข้ามามีบทบาท นักวิชาการต่าง ๆ ก็พยายามอธิบายการฝึกอบรมในลักษณะของระบบว่า การฝึกอบรมอาจจะพิจารณาได้ในฐานะที่การฝึกอบรมเป็นระบบในตัวเองหรือเป็นระบบรอง ก็ย่อมพบความจริงเหมือนกับความจริงที่ระบบบริหารอื่น ๆ พบเช่นกัน ได้แก่ การไม่คงที่ หรือลักษณะพลวัตของระบบบริหาร และระบบการฝึกอบรม การเปลี่ยนแปลงอยู่เป็นนิจดังกล่าวนี้นี้ เป็นสิ่งที่มีปรากฏอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ฉะนั้นระบบการบริหารและระบบการฝึกอบรมจึงต้องมองไปในอนาคต และหาทางแก้ไขปรับปรุงให้การฝึกอบรมก้าวหน้า และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อระบบการบริหารอยู่เสมอ (ชูปกาญจนประกร. 2520 : 386)

นอกจากนี้แล้ว ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ และชิตพงษ์ สยามเนตร (2524 : 27) อธิบายว่า ระบบการฝึกอบรมพิจารณาในลักษณะระบบ อาจประกอบไปด้วยระบบย่อยที่พิจารณาถึงหน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการฝึกอบรม ซึ่งมี 4 ระบบด้วยกัน คือ

1. ระบบย่อยของทรัพยากร (Inputs Subsystem)
2. ระบบย่อยของกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Conversion/Processing Subsystem)
3. ระบบย่อยของผลที่ได้ (Outputs Subsystem)
4. ระบบย่อยของการย้อนกลับของข้อมูล (Feedback Subsystem)

ซึ่งในแง่ของระบบย่อยแต่ละระบบนั้น โครงการฝึกอบรมและงบประมาณที่จะใช้เพื่อการฝึกอบรมถือเป็นทรัพยากรที่ใส่เข้าไป ห้องอบรม และกิจกรรมในระหว่างอบรมถือเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง และผู้ที่ผ่านการอบรมเป็นผลผลิตที่ได้ออกมาจากระบบ และภายหลังเสร็จสิ้นการอบรมแล้วก็มีการติดตามประเมินผล ซึ่งถือเป็นการย้อนกลับของข้อมูล ซึ่งแสดงไว้ดังภาพ

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงการย้อนกลับของข้อมูล (Feedback) (ชวรศักดิ์ หาญณรงค์ และชิตพงษ์ สยามเนตร. 2524 : 27)

โครงการฝึกอบรมและงบประมาณนั้น เป็นทรัพยากรที่จะต้องถูกกำหนดและจัดเตรียมขึ้นให้มีความพร้อมนับตั้งแต่การพิจารณาวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมด้วยความถูกต้องระมัดระวัง มีการวางแผนการฝึกอบรมอย่างรอบคอบ มีวัตถุประสงค์การฝึกอบรมที่แน่ชัดรวมทั้งมีการขอความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานองค์การที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การฝึกอบรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมในห้องอบรมนับเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผลของการฝึกอบรมประสบความสำเร็จสมดังวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นการ

สร้างบรรยากาศที่ดีของการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันของผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรืออื่น ๆ ก็ตาม

ผู้ผ่านการฝึกอบรม คือ ผลผลิตที่ได้ออกมาจากระบบ ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ของกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ผู้ผ่านการฝึกอบรมจะเป็นเสมือนตัวกลางที่จะส่งผลต่อการทำงานขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

การย้อนกลับของข้อมูล เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้มีการปรับปรุงทรัพยากรที่ใส่เข้าไป และกระบวนการเปลี่ยนแปลงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ระบบย่อยดังกล่าวนี้ เข้ามาสัมพันธ์กันเพื่อให้ระบบการฝึกอบรมทั้งหมดบรรลุวัตถุประสงค์ ในแต่ละระบบย่อย (Subsystem) ของการฝึกอบรมจะมีผู้เกี่ยวข้องอยู่ 3 ฝ่าย ในการดำเนินงานภายในระบบ (Internal Processing) ซึ่งได้แก่

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม (Participants)
2. องค์การที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสมาชิกอยู่ (Participant's Institution)
3. ผู้ฝึกอบรมหรือสถาบันฝึกอบรม (Trainer and Training Institution)

แต่ละฝ่ายต่างมีส่วนสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวในการฝึกอบรม นอกจากนี้ระบบการฝึกอบรมซึ่งถือเป็นระบบเปิด (Open System) ยังจะต้องดำเนินการภายใต้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งทางด้านวัฒนธรรม บรรยากาศในองค์การ การสนับสนุนจากองค์การ เช่น การสนับสนุนในด้านงบประมาณค่าใช้จ่าย สิ่งอำนวยความสะดวกในการอบรม เป็นต้น ดังนั้น คุณค่าและความสำคัญของแต่ละสิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการยอมรับ และตระหนักถึงอย่างยิ่งด้วย

สำหรับนักวิชาการคนอื่น ๆ เช่น เดอ ฟิลลิปปี, เบอส์เนอร์ และคริบบิน (De Phillips, Berliner and Cribbin. 1960 : 150) เป็นต้น ได้ให้ความเห็นว่ากระบวนการในการฝึกอบรมควรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรม ซึ่งจะศึกษาได้จากการวิเคราะห์กำลังงานที่จะช่วยในการผลิต (Work Force) โดยการให้แบบคำถาม-คำตอบจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การสังเกต การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์งาน เป็นต้น

2. การสร้างหลักสูตร และการจัดทำโครงการ ขั้นตอนนี้เป็นสิ่งสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการฝึกอบรม เพราะผู้เข้ารับฝึกอบรมจะได้รับความรู้ และการฝึกอบรมจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับการจัดเนื้อหาหลักสูตร

3. การจัดฝึกอบรม โดยทั่วไปการจัดการฝึกอบรมอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับบัญชา (Line Supervisor) ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดว่าจะฝึกอบรมผู้ใดบังคับบัญชาในเรื่องอะไร และหัวหน้าแผนกในเรื่องนั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบในการฝึกอบรม

4. การประเมินผลและติดตามผล เมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นลงแล้วจะต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่า การฝึกอบรมนั้นได้รับผลสำเร็จเพียงใด เพื่อจะได้นำเอาผลที่ได้จากการประเมินผลนี้ไปปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนฝึกอบรม ให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า กระบวนการของการฝึกอบรมที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ จะประกอบด้วยการทำงานที่สำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การจัดทำหลักสูตร การดำเนินการฝึกอบรม การประเมินผลและติดตามผล ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการฝึกอบรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

การศึกษาของ จิระรัตน์ คุปต์กาญจนากุล (2525 : 131 - 133) ซึ่งได้ทำการวิจัยติดตามผลการปฏิบัติงานของครูประจำการที่สำเร็จการอบรมครุศาสตรบัณฑิต ตามโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการวิทยาลัยครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยประเมินการปฏิบัติงาน 5 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านแนะแนวและการปกครอง ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านบุคลิกภาพครู กลุ่มตัวอย่างคือ ครูประจำการที่สำเร็จการอบรมจากวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2523 - 2525 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานของครูประจำการทุกด้านอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ยกเว้นด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี การประเมินการปฏิบัติงานของครูประจำการและผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูประจำการที่มีอายุต่างกันประเมินการปฏิบัติงานของตนเองในด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูประจำการที่มีอายุต่างกันประเมินการปฏิบัติงานของตนเองในด้านบุคลิกภาพแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ครูประจำการมีความเห็นว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานได้รับการอบรมจากวิทยาลัยครูมากกว่าจากประสบการณ์เดิมของตน

การศึกษาของ ยงยุทธ ชูจันทร์ (2528 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง

“การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520-2526” พบว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าตนเองมีความรู้ความสามารถทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูงและมีมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงทุกด้าน และมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษาในด้านการทำปริญญานิพนธ์อยู่ในระดับสูง ด้านวิชาเอกการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านวิชาพื้นฐานการศึกษายู่ในระดับปานกลาง ด้านการสอบข้อเขียนพิสดารอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเรียนการสอน และอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลาง

ประจักษ์ ศรีวัฒนพงศ์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การติดตามผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยทำการศึกษากับมหาบัณฑิตที่เข้าศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวระหว่างปีการศึกษา 2523 ถึงผู้ที่สำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 พบว่ามหาบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการและมีตำแหน่งเป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษา และประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้มหาบัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาว่าเหมาะสมดีแล้ว แต่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงควรปรับปรุงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนบางรายวิชา และจัดประสบการณ์ตรงให้นิสิตได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด

ณรงค์ศักดิ์ สุมาลย์โรจน์ (2534 : 177) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา” โดยศึกษาจากความคิดเห็นของคณะกรรมการ เลขาธิการ วิทยากร พี่เลี้ยง (บุคคลที่กรมเจ้าสังกัดได้คัดเลือกส่งมาทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษา นิเทศ แนะนำ กำหนดข้อปัญหา เพื่อให้เป็นแบบฝึกหัดในการฝึกอบรม แก่ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนทำหน้าที่ประเมินผลพฤติกรรมผู้เข้ารับการฝึกอบรม) และผู้เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม พบว่า มีปัญหาในด้านการวางแผนการดำเนินการโครงการฝึกอบรม การประสานงานในการวางแผน ส่วนการดำเนินโครงการฝึกอบรม

มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่การดำเนินการโครงการจัดทำในงานหรือคำสั่งของสถาบัน พัฒนาผู้บริหารการศึกษาเพื่อกำหนดกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม และสื่ออุปกรณ์มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ดวงพร พงษ์ประดิษฐ์ (2537 : 138 - 139) ได้ศึกษาการติดตามผลหลักสูตร การฝึกอบรมผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา : การนำเนื้อหาในหลักสูตรไปใช้ ประชากรเป้าหมายของการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในตำแหน่งผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้ผ่านการอบรมในปี พ.ศ. 2534 พบว่า ผู้บริหารได้นำเนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรมไปใช้ได้ในระดับมาก 3 หมวดวิชา คือ หมวดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร หมวดบริหารศาสตร์ และหมวดพฤติกรรมศาสตร์ ส่วนหมวดกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตร นำไปใช้ในระดับปานกลาง ในด้านการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งบริหาร และวุฒิการศึกษา นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้ขยายเวลาการอบรมออกไป ควรเลือกสถานที่ดูงานให้สอดคล้องกับงานของผู้เข้ารับการอบรม ค้นคว้าหาวิชาใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาสู่การปฏิบัติในโรงเรียนให้มีความทันสมัย และควรเน้นความรู้เกี่ยวกับระเบียบการเงินและการพัสดุให้มากขึ้น

นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ (2537 : 311 - 312) ได้ทำการศึกษาการประเมินโครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร พบว่า โครงการอบรมดังกล่าว มีความเหมาะสมด้านกระบวนการจัดการอบรม ด้านผลผลิต ด้านปัจจัยแวดล้อมและด้านปัจจัยเบื้องต้นอยู่ในระดับมาก โดยผู้ผ่านการอบรมที่มีเพศ อายุ สถานภาพทางครอบครัวและระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดอบรมโครงการดังกล่าวต่อไป และควรมีกิจกรรมนอกสถานที่ด้วย ตลอดจนควรจัดให้มีการสัมมนาสังสรรค์สมาชิกเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะเป็นการทบทวนหลังจากจบการอบรมไปแล้ว

อรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ" โดยทำการศึกษากับข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านการอบรม ประจำปีงบประมาณ 2536 พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรม

มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ให้ความสำคัญในด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชา
ด้านวิทยาการของการฝึกอบรม ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สูงกว่าด้านกิจกรรมการฝึกอบรมและด้านการประเมินผล โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับของกลุ่มความรู้และสถานที่ฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับตัวแปรสังกัดของหน่วยงาน พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอ็ดจ์ (Edge. 1969 : 3763 - A) ได้ทำการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาฝึกหัดครูสาขาประถมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962 - 1967 จากมหาวิทยาลัยออเบอร์น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลโปรแกรมวิชาการศึกษาว่า ผู้สำเร็จการศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการสอนเพียงใด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้ปรับปรุงวิชาการศึกษา โดยให้มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมก่อนออกฝึกสอน ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ตนเองมีความสามารถในการจัดกิจกรรม แต่ยังขาดความสามารถในการแนะแนวและวินิจฉัยปัญหาของเด็กนักเรียน การนิเทศการฝึกสอน และการแนะแนวมีความสำคัญต่อสมรรถภาพในการสอน กิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนช่วยสมรรถภาพในการสอน และเห็นว่าการฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่มีค่า

วอเรน (Worren. 1974 : 3562-A) ได้วิจัยเรื่องแนวปฏิบัติในการส่งเสริมครูประจำการสรุปผลได้ดังนี้

1. ควรปรับปรุงโครงการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับความต้องการของครูแต่ละคน
2. ควรประเมินผลความต้องการและสนใจของครูแต่ละคน เพื่อนำไปพิจารณาสำหรับการจัดฝึกอบรมต่อไป
3. ควรให้ครูมีส่วนร่วม และวางแผนพร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการจัดส่งเสริมครูประจำการด้วย
4. ควรกำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะในการจัดโครงการแต่ละครั้ง
5. ควรจัดส่งเสริมครูประจำการพิเศษ นอกเหนือจากวันเปิดเรียนปกติ
6. ควรใช้เทปบันทึกภาพในการฝึกแบบจุลภาคด้วย
7. ควรมีการวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนด
8. ควรจัดวางโครงการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับความต้องการที่จะนำไปใช้จริง

โรเบิร์ตสัน (Robertson. 1976 : 3456-A) ได้ศึกษาความต้องการในการอบรมระหว่างประจำการของผู้บริหารการศึกษาในรัฐออนแทรีโอ พบว่า ผู้บริหารการศึกษามีความต้องการอบรมในเรื่องต่อไปนี้

1. การนิเทศการศึกษา
2. การวางแผนจัดโปรแกรมการเรียนการสอนและการประเมินผล
3. การบริหารงานบุคคล

โดแนลด์สัน (Donaldson. 1983 : 3215 - A) ได้ศึกษาติดตามดัชนีบัณฑิต สาขาการให้คำปรึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอาร์คันซอ ระหว่างปี ค.ศ. 1963 - 1981 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของดัชนีบัณฑิตต่อประสบการณ์ ทางการศึกษาระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ความพอใจที่ได้รับจากการเตรียมการเพื่อประกอบอาชีพ ลักษณะของผู้ที่สำเร็จการศึกษา ปัจจัยที่สนับสนุนและขัดขวางโปรแกรมการศึกษา ข้อมูลการประกอบอาชีพของดัชนีบัณฑิต และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงโปรแกรมนี้ การวิจัยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายสนใจโปรแกรมนี้มากกว่านักศึกษาหญิง ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐอาร์คันซอ และตั้งใจที่จะทำงานในเขตภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา ดัชนีบัณฑิตทั้งหมดมีงานทำแล้ว และส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษา มีความเห็นต่อรายวิชาว่าเพียงพอ ดัชนีบัณฑิตต้องการให้จัดประสบการณ์ภาคปฏิบัติและการฝึกงานให้มากขึ้น มีการติดตามเป็นระยะเพื่อการประเมินโปรแกรม ศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างต่อการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ขยายรายวิชาที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การอุตสาหกรรมด้วย ควรมีจดหมายข่าวแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางการศึกษา และดัชนีบัณฑิตต้องการให้มีการสอบรวบยอด การทำวิทยานิพนธ์ และการสอบปากเปล่าต่อไป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอแล้วนั้น สรุปได้ว่า มีตัวแปรหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วการฝึกอบรมโครงการต่าง ๆ แม้จะบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่งแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาความคิดเห็นและติดตามผลการฝึกอบรมเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้บริหารจะได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการต่อไป

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ แบ่งเป็น ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ส่วนกลางของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รุ่นที่ 7 - 11 ซึ่งจัดขึ้นในกรุงเทพมหานคร ระหว่าง พ.ศ. 2534 - 2538 รวม 5 รุ่น จำนวนทั้งสิ้น 353 คน จำแนกเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 7-8 จำนวน 139 คน รุ่นที่ 9-10 จำนวน 136 คน และรุ่นที่ 11 จำนวน 78 คน ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากร จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม

รุ่นที่	ปีฝึกอบรม	ประชากร
7 - 8	2534 - 2535	139
9 - 10	2536 - 2537	136
11	2538	78
	รวม	353

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับสอบถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้กำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้คือ

- คะแนน 1 หมายถึง นำไปใช้น้อยที่สุด
- คะแนน 2 หมายถึง นำไปใช้น้อย
- คะแนน 3 หมายถึง นำไปใช้ปานกลาง
- คะแนน 4 หมายถึง นำไปใช้มาก
- คะแนน 5 หมายถึง นำไปใช้มากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการฝึกอบรมโดยทั่วไป และเอกสารโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสัมภาษณ์คณะผู้บริหารโครงการเพื่อให้ได้กรอบแนวคิด และเนื้อหาในการสร้างเครื่องมือ
2. วิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน โดยแตกออกเป็นเนื้อหาย่อยจำนวน 54 ข้อ
3. นำข้อมูลที่ได้ และเนื้อหาย่อยเหล่านั้นมาสร้างแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด สำหรับสอบถามผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ รุ่นที่ 7-11 ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอประธานคณะกรรมการ และกรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์ เพื่อพิจารณาแก้ไขด้านภาษา และด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามฉบับที่แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้บริหารโครงการฝึกอบรมนักลงทุน
รุ่นเยาว์ จำนวน 1 ท่าน ได้แก่ นางวัฒนา อนันต์คณิศนันท์ หัวหน้าหน่วยสื่อประชาสัมพันธ์
ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ
เนื้อหาแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อทำการทดสอบเครื่องมือต่อไป

6. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-out)
กับกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลางรุ่นที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน
30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.
1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากร
จำนวน 353 คน ของการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบ
สอบถามไปยังกลุ่มประชากรทางไปรษณีย์และขอให้ตอบแบบสอบถามส่งคืนมายังผู้วิจัย

2. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนในรอบแรกจำนวน 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ
52.69 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

3. ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อไปยังกลุ่มประชากรที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามคืนมา
ในรอบแรก และได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์อีกรอบหนึ่ง โดยได้รับแบบสอบ
ถามคืนในรอบที่สองจำนวน 62 ฉบับ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ
70.25 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

4. ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อไปยังกลุ่มประชากรที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามคืนมาใน
รอบที่สอง และได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์อีกรอบหนึ่ง โดยได้รับแบบสอบถาม
คืนในรอบที่ 3 จำนวน 37 ฉบับ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.73 ของ
จำนวนประชากรทั้งหมด ทั้งนี้มีผู้ที่ไม่ได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ

19.26 เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมบางคนอยู่ในระหว่างการศึกษาต่อต่างประเทศ และบางคนโยกย้ายถิ่นที่อยู่ไม่สามารถติดต่อได้

5. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้รับมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบทุกฉบับ แล้วจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนจำนวน 285 ฉบับ มาพิจารณาความสมบูรณ์ของการตอบเพื่อจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อพิจารณาแล้วจึงนำแบบสอบถามไปหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science-X) เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่อไปนี้

1. ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ
2. ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและเฉลี่ยรวมทุกด้าน เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคะแนนความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้คุณสมบัติความต่อเนื่องของคะแนนเป็นแนวทางเทียบผลการวิเคราะห์เฉลี่ยโดยกำหนดคะแนนต่ำสุดให้มีค่าไม่ต่ำกว่า 1.00 และคะแนนสูงสุดให้มีค่าไม่เกิน 5.00 ดังรายละเอียดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	นำไปใช้น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	นำไปใช้น้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	นำไปใช้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	นำไปใช้มาก
คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	นำไปใช้มากที่สุด

3. การทดสอบสมมุติฐาน เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรใน

สองกลุ่ม (t-test) และสถิติค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่มากกว่าสองกลุ่ม (F-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ใช้วิธีทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffe's Test)

4. ในแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาโครงการฝึกอบรม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอในรูปการแจกแจงความถี่ของคำตอบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้ คือ

1. สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด

k แทน จำนวนของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังนี้คือ

2.1 คะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 41)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

2.2 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2528 : 64)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 85 - 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t-distribution

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1, n_2 แทน กลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2

2.4 ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวประกอบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่มากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้ F-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

2.5 ใช้วิธี Scheffe's Test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 119)

$$S = \sqrt{(K-1) \cdot F(a: df_1, df_2)} \sqrt{\frac{1}{E} \sum_{j=1}^K \frac{(C_j)^2}{n_j}}$$

เมื่อ S	แทน ค่าวิกฤตของ Scheffe'
K	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาเปรียบเทียบกัน
F (a:df1, df2)	แทน เปิดค่า F ในตารางการแจกแจงค่า F ที่ a มีค่า .05 หรือที่ .01 และ หรือ df ₁ หรือ df ₂ ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว หรือ df _c หรือ df _r ถ้าเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทางในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน ส่วน df ₂ คือ df _w หรือ df _E ค่าใดค่าหนึ่งนั่นเอง
MS_E	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนใน ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
C_j	แทน สัมประสิทธิ์ Contrast ซึ่งจะมีค่าเป็น 1, -1, 1, -1, ...
n_j	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
t	แทน	ค่า t ที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของประชากร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร ได้แก่ ข้อมูลของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ นำเสนอในตาราง 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	285	100.00
1. เพศ		
ชาย	163	57.20
หญิง	122	42.80
2. สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	190	66.70
วิทยาศาสตร์	95	33.30
3. รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม		
รุ่น 7 - 8	108	37.90
รุ่น 9 - 10	123	43.20
รุ่น 11	54	18.90
4. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ		
อาชีพที่เป็นวิชาชีพ	58	20.40
อาชีพค้าขาย	213	74.70
อาชีพบริการ	8	2.80
อาชีพผู้ใช้แรงงาน	6	2.10

จากตาราง 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งหมด 285 คน จำแนกตามเพศแบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 และเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 และที่เหลือศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เข้าอบรมในรุ่น 9 - 10 ซึ่งมีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 รองลงมาก็คือรุ่น 7 - 8 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 และที่เหลือคือรุ่น 11 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ มีอาชีพค้าขาย จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 74.70 รองลงมาก็คือ อาชีพที่เป็นวิชาชีพ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 อาชีพบริการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 และน้อยที่สุดคืออาชีพผู้ใช้แรงงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10

ตอนที่ 2 **ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุน**

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้จากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ นำเสนอเป็นภาพรวมและเป็นรายด้านตามลำดับ โดยนำเสนอความคิดเห็นโดยรวม ดังตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 ความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหา
หลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน

ด้าน	การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ภาคทฤษฎี	3.21	0.62	ปานกลาง
2	ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	3.74	0.54	มาก
3	ภาคปฏิบัติ	3.97	0.73	มาก
	รวมทุกด้าน	3.36	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการ
อบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้
ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดย
รวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.74$) และภาคปฏิบัติ
($\bar{X} = 3.97$) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 3.21$)

สำหรับความคิดเห็นของประชากรที่มีต่อการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นใหม่ของ
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหา
หลักสูตรในการฝึกอบรมในแต่ละด้านไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนนั้น นำเสนอ
ตามตาราง 4 - 6 ดังต่อไปนี้

ตาราง 4 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรม ภาคทฤษฎีไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน

การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
1. <u>ภาคทฤษฎี</u>			
1) ความรู้ในด้านบทบาทและหน้าที่ของบริษัทในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา	3.00	1.09	ปานกลาง
2) ความรู้ในด้านการระดมเงินทุนของบริษัท	2.89	1.03	ปานกลาง
3) ความรู้ในด้านนโยบายการให้เงินกู้และบริการต่าง ๆ ของบริษัทและบริษัทในเครือ	3.07	1.14	ปานกลาง
4) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การมองหาช่องทางในการประกอบธุรกิจ	3.66	0.88	มาก
5) ความรู้ในด้านโอกาสในการลงทุนในธุรกิจขนาดย่อมสำหรับนักลงทุนรุ่นใหม่	3.69	0.88	มาก
6) ความรู้ในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรจะนำมาพิจารณาในการลงทุน	3.99	0.74	มาก
7) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการลงทุน	3.98	0.80	มาก
8) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการลงทุน	3.65	0.92	มาก
9) ความรู้ในด้านการประเมินค่าการลงทุน	3.41	0.87	ปานกลาง
10) ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการขายและการตลาดเพื่อประเมินรายได้ของการประกอบกิจกรรม	3.39	0.91	ปานกลาง
11) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ	3.25	0.97	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
12) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ	2.96	0.88	ปานกลาง
13) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์การใช้และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ	3.05	0.81	ปานกลาง
14) ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ	3.25	0.93	ปานกลาง
15) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์กำลังผลิตของเครื่องจักร	2.72	1.04	ปานกลาง
16) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์เทคนิคและกระบวนการที่ใช้ในการผลิต	2.65	1.07	ปานกลาง
17) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต	2.92	1.03	ปานกลาง
18) ความรู้ในด้านการคำนวณต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันในการผลิต	3.10	1.04	ปานกลาง
19) ความรู้ในด้านการศึกษาความเหมาะสมของโครงการลงทุนในด้านที่เกี่ยวกับการเงิน	3.29	1.00	ปานกลาง
20) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างการลงทุนสัดส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	3.13	1.07	ปานกลาง
21) ความรู้ในด้านการคำนวณจุดคุ้มทุนของโครงการ	3.05	1.10	ปานกลาง
22) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ห้บกำไรขาดทุนของโครงการ	3.18	1.16	ปานกลาง
23) ความรู้ในด้านการคำนวณแหล่งที่มาและการใช้เงินทุนของโครงการ	3.24	1.09	ปานกลาง
24) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ห้บการเงินของโครงการ	3.27	1.05	ปานกลาง
25) ความรู้ในด้านแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในกรณีที่ต้องการประกอบธุรกิจ	3.47	0.97	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
26) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์	3.38	0.92	ปานกลาง
27) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุน	3.24	0.97	ปานกลาง
28) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทบริษัทเครดิต ฟองซิเอร์	2.56	0.97	ปานกลาง
29) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ	2.64	1.03	ปานกลาง
30) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้ สถาบันการเงินและประเภทของสินเชื่อให้เหมาะสมกับ ธุรกิจแต่ละประเภท	3.05	0.99	ปานกลาง
31) ความรู้ในด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ	3.27	0.98	ปานกลาง
32) ความรู้ในด้านขั้นตอนการจัดตั้งกิจการเพื่อประกอบธุรกิจ	3.27	1.00	ปานกลาง
33) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารกิจการ อุตสาหกรรม	3.07	1.02	ปานกลาง
34) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารการเงินใน กิจการอุตสาหกรรม	2.99	1.05	ปานกลาง
35) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการผลิต	3.01	0.95	ปานกลาง
36) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารบุคลากร	2.92	0.83	ปานกลาง
37) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการตลาด	3.25	0.99	ปานกลาง
38) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารทั่วไป	3.19	0.93	ปานกลาง
39) ความรู้ในด้านเทคนิคและวิธีการในการนำเสนอ รายละเอียดของโครงการลงทุนต่อผู้อื่น	3.53	0.99	มาก
40) ความรู้ในด้านการจัดเตรียมเนื้อหาในการนำเสนอ โครงการลงทุน	3.56	1.01	มาก
41) ความรู้ในด้านการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการ นำเสนอโครงการลงทุน	3.39	1.06	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคทฤษฎี ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนเป็นรายข้อ พบรายข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 33 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ได้แก่ข้อที่ว่าความรู้ในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรจะนำมาพิจารณาในการลงทุน ($\bar{X} = 3.99$) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการลงทุน ($\bar{X} = 3.98$) ความรู้ในด้านโอกาสในการลงทุนในธุรกิจขนาดย่อมสำหรับนักลงทุนรุ่นใหม่ ($\bar{X} = 3.69$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การมองหาหุ้นในการประกอบธุรกิจ ($\bar{X} = 3.66$) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการลงทุน ($\bar{X} = 3.65$) ความรู้ในด้านการจัดเตรียมเนื้อหาในการนำเสนอโครงการลงทุน ($\bar{X} = 3.56$) และความรู้ในด้านเทคนิคและวิธีการในการนำเสนอรายละเอียดของโครงการลงทุนต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 3.53$)

รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 34 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ได้แก่ข้อที่ว่า ความรู้ในด้านแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในกรณีที่ต้องการประกอบธุรกิจ ($\bar{X} = 3.47$) ความรู้ในด้านการประเมินค่าการลงทุน ($\bar{X} = 3.41$) ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการขายและการตลาดเพื่อประเมินรายได้ของการประกอบกิจกรรม ($\bar{X} = 3.39$) ความรู้ในด้านการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการนำเสนอโครงการลงทุน ($\bar{X} = 3.39$) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ ($\bar{X} = 3.38$) ความรู้ในด้านการศึกษาความเหมาะสมของโครงการลงทุนในด้านที่เกี่ยวกับการเงิน ($\bar{X} = 3.29$) ความรู้ในด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ($\bar{X} = 3.27$) ความรู้ในด้านขั้นตอนการจัดตั้งกิจการเพื่อประกอบธุรกิจ ($\bar{X} = 3.27$) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ทั้งการเงินของโครงการ ($\bar{X} = 3.27$) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ($\bar{X} = 3.25$) ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ ($\bar{X} = 3.25$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการตลาด ($\bar{X} = 3.25$) ความรู้ในด้านการคำนวณแหล่งที่มาและการใช้เงินทุนของโครงการ ($\bar{X} = 3.24$) ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุน ($\bar{X} = 3.24$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารทั่วไป ($\bar{X} = 3.19$) ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ งบกำไรขาดทุนของโครงการ ($\bar{X} = 3.18$)

ความรู้ในการวิเคราะห์โครงสร้างการลงทุน สัดส่วนของหนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น ($\bar{X} = 3.13$)
 ความรู้ในการคำนวณต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันในการผลิต ($\bar{X} = 3.10$) ความรู้ในด้าน
 นโยบายการให้เงินกู้และบริการต่าง ๆ ของบริษัทและบริษัทในเครือ ($\bar{X} = 3.07$) ความรู้ใน
 ด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารกิจการอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.07$) ความรู้ในการวิเคราะห์การ
 ใช้และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ($\bar{X} = 3.05$) ความรู้ในการคำนวณงบดุลของโครงการ
 ($\bar{X} = 3.05$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้สถาบันการเงินและประเภท
 ของสินเชื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจแต่ละประเภท ($\bar{X} = 3.05$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การ
 บริหารการผลิต ($\bar{X} = 3.01$) ความรู้ในด้านบทบาทและหน้าที่ของบริษัทในฐานะที่เป็น
 สถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา ($\bar{X} = 3.00$) ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารการเงิน
 ในกิจการอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 2.99$) ความรู้ในการวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือ
 บริการ ($\bar{X} = 2.96$) ความรู้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ($\bar{X} = 2.92$)
 ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารบุคลากร ($\bar{X} = 2.92$) ความรู้ในการระดมเงินทุน
 ของบริษัท ($\bar{X} = 2.89$) ความรู้ในการวิเคราะห์กำลังผลิตของเครื่องจักร ($\bar{X} = 2.72$)
 ความรู้ในการวิเคราะห์เทคนิคและกระบวนการที่ใช้ในการผลิต ($\bar{X} = 2.65$) ความรู้ใน
 ด้านสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.64$) และความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภท
 บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ($\bar{X} = 2.56$)

ตาราง 5 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน

การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
2. ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์			
42) ความรู้ในด้านข้อแตกต่างระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกัน	4.19	0.66	มาก
43) ความรู้ในด้านการผสมผสานระหว่างชีวิตกับการทำงาน	4.03	0.77	มาก
44) ความรู้ในด้านอุปสรรค ข้อขัดแย้งของการทำงานร่วมกัน เครื่องมือและแนวทางแก้ไข	4.00	0.72	มาก
45) ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเล่นเกมแบบทดสอบตนเอง และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	3.95	0.76	มาก
46) ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ถึงประสบการณ์และปัญหาของผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ	3.75	0.84	มาก
47) ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารงานทั่วไป	3.54	0.89	มาก
48) ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการผลิต	3.40	0.99	มาก
49) ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการจำหน่ายสินค้า	3.05	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนเป็นรายข้อ พบรายข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ดังต่อไปนี้คือ

รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ว่าความรู้ในด้านข้อแตกต่างระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.19$) ความรู้ในด้านการผสมผสานระหว่างชีวิตกับการทำงาน ($\bar{X} = 4.03$) ความรู้ในด้านอุปสรรค ข้อขัดแย้ง ของการทำงานร่วมกัน เครื่องมือและแนวทางแก้ไข ($\bar{X} = 4.00$) ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเล่นเกม แบบทดสอบตนเอง และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.95$) ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ถึงประสบการณ์และปัญหาของผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ ($\bar{X} = 3.75$) ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารงานทั่วไป ($\bar{X} = 3.54$) และความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการผลิต ($\bar{X} = 3.40$)

รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2 ว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการจำหน่ายสินค้า ($\bar{X} = 3.05$)

ตาราง 6 ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคปฏิบัติไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน

การจัดฝึกอบรม	ค่าสถิติ		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
3. ภาคปฏิบัติ			
50) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการลงทุนสมมติ	4.02	0.79	มาก
51) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการสำรวจตลาดเพื่อเก็บข้อมูลจริงด้านภาวะการตลาด	3.82	0.99	มาก
52) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนทั้งด้านตลาด ด้านการเงิน และด้านเทคนิค	3.92	0.97	มาก
53) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอรายงานโครงการลงทุนหน้าชั้นเรียน	3.82	0.98	มาก
54) ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มในภาคปฏิบัติ	4.27	0.75	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นรายด้าน ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคปฏิบัติ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนเป็นรายข้อ พบรายข้อทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รวม 5 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ ได้แก่ข้อที่ว่า ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มในภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.27$) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการลงทุนสมมติ ($\bar{X} = 4.02$) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนทั้งด้านตลาด ด้านการเงิน และด้านเทคนิค

($\bar{X} = 3.92$) ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการสำรวจตลาดเพื่อเก็บข้อมูลจริงด้านภาวะการตลาด ($\bar{X} = 3.82$) และทักษะความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอรายงานโครงการลงทุนหน้าชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.82$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชา ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามเพศ

ด้าน	ความคิดเห็น	เพศชาย N = 163		เพศหญิง N = 122		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ภาคทฤษฎี	3.18	0.67	3.23	0.54	-0.67
2	ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	3.66	0.55	3.84	0.49	-2.94**
3	ภาคปฏิบัติ	3.90	0.77	4.05	0.67	-1.80
	รวมทุกด้าน	3.32	0.61	3.40	0.49	-1.18

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยที่กลุ่มเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มเพศชาย ($\bar{X} = 3.84$ และ $\bar{X} = 3.66$)

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา กัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี

ด้าน	ความคิดเห็น	สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ N = 190		สาขาวิทยาศาสตร์ N = 95		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ภาคทฤษฎี	3.27	0.53	3.07	0.75	2.34*
2	ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	3.76	0.49	3.69	0.63	0.93
3	ภาคปฏิบัติ	4.03	0.71	3.85	0.76	1.91
	รวมทุกด้าน	3.41	0.49	3.23	0.68	2.29*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชา กัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์สูงกว่ากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.41$ และ $\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ภาคทฤษฎี โดยกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.27$ และ $\bar{X} = 3.07$)

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง 9 ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม

ด้าน	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	ภาคทฤษฎี	ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.40	1.04
		ภายในกลุ่ม	282	108.99	0.39	
		รวม	284	109.80		
2.	ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.27	1.64	5.72**
		ภายในกลุ่ม	282	80.60	0.29	
		รวม	284	83.87		
3.	ภาคปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.35	0.68	1.26
		ภายในกลุ่ม	282	151.36	0.54	
		รวม	284	152.71		
	รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.09	0.54	1.69
		ภายในกลุ่ม	282	91.14	0.32	
		รวม	284	92.23		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม โดยทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Test) ผลปรากฏตามตาราง 10 ต่อไปนี้

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม

รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม		รุ่น 7-8	รุ่น 11	รุ่น 9-10
	ค่าเฉลี่ย	3.61	3.76	3.85
ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์				
รุ่นที่ 7-8	3.61	-	0.15	0.24*
รุ่นที่ 11	3.76	-	-	0.09
รุ่นที่ 9-10	3.85	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 7 - 8 กับกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 9 - 10 โดยที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 9 - 10 มีความคิดเห็นต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่การนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ไปใช้ ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน สูงกว่ากลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 7 - 8 ($\bar{X} = 3.85$ และ $\bar{X} = 3.61$)

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพช่างบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” ผลการทดสอบปรากฏดังตาราง 11 ต่อไปนี้

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยรวมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

ด้าน	การจัดฝึกอบรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	ภาคทฤษฎี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.97	0.99	2.60*
		ภายในกลุ่ม	281	106.83	0.38	
		รวม	284	109.80		
2.	ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.72	0.91	3.15*
		ภายในกลุ่ม	281	81.15	0.29	
		รวม	284	83.87		
3.	ภาคปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.89	1.63	3.10*
		ภายในกลุ่ม	281	147.82	0.53	
		รวม	284	152.71		
	รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.82	0.94	2.95*
		ภายในกลุ่ม	281	89.41	0.32	
		รวม	284	92.23		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้านไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ยังพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ทั้งในภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยทำการทดสอบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Test) ผลปรากฏตามตาราง 12 - 15 ต่อไปนี้

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาโดยภาพรวมทุกด้าน ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ	ค่าเฉลี่ย	ผู้ใช้แรงงาน 3.04	ค้าขาย 3.32	บริการ 3.43	วิชาชีพ 3.53
ภาพรวมทุกด้าน	.				
ผู้ใช้แรงงาน	3.04	-	0.28	0.39	0.49*
ค้าขาย	3.32	-	-	0.11	0.21*
บริการ	3.43	-	-	-	0.10
วิชาชีพ	3.53	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในเนื้อหาโดยภาพรวมทุกด้าน กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.53$ และ $\bar{X} = 3.04$) และ กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 3.53$ และ $\bar{X} = 3.32$)

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคทฤษฎี ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ	ค่าเฉลี่ย	ผู้ใช้แรงงาน	ค้าขาย	บริการ	วิชาชีพ
		2.85	3.17	3.29	3.38
ภาคทฤษฎี					
ผู้ใช้แรงงาน	2.85	-	0.32	0.44*	0.53*
ค้าขาย	3.17	-	-	0.12	0.21
บริการ	3.29	-	-	-	0.11
วิชาชีพ	3.38	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในเนื้อหาภาคทฤษฎี กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.38$ และ $\bar{X} = 2.85$) และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพบริการมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.29$ และ $\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ	ค่าเฉลี่ย	ค้าขาย	บริการ	ผู้ใช้แรงงาน	วิชาชีพ
ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์					
ค้าขาย	3.68	-	0.16	0.20	0.24*
บริการ	3.84	-	-	0.04	0.08
ผู้ใช้แรงงาน	3.88	-	-	-	0.04
วิชาชีพ	3.92	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในเนื้อหาภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 3.92$ และ $\bar{X} = 3.68$)

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในเนื้อหาภาคปฏิบัติ
ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะ	ค่าเฉลี่ย	ผู้ใช้แรงงาน 3.27	ค้าขาย 3.94	บริการ 3.95	วิชาชีพ 4.14
ภาคปฏิบัติ					
ผู้ใช้แรงงาน	3.27	-	0.67*	0.68	0.87*
ค้าขาย	3.94	-	-	0.01	0.20
บริการ	3.95	-	-	-	0.19
วิชาชีพ	4.14	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในเนื้อหาภาคปฏิบัติ กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 4.14$ และ $\bar{X} = 3.27$) และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพค้าขายมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.27$)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ในการสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซึ่งผู้ตอบส่วนมากได้เขียนตอบมา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดที่ได้รับมานี้ โดยจำแนกข้อเสนอแนะออกเป็นหมวดต่าง ๆ ตามเนื้อหา และทำการแจกแจงความถี่ของคำตอบ แล้วนำเอาค่าความถี่มาจัดอันดับ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังแสดงในตาราง 16 ต่อไปนี้

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	1. ภาคทฤษฎี	
1	ผู้เข้าอบรมมีพื้นฐานความรู้ต่างกัน ดังนั้นจึงควรจัดอบรมความรู้ด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต แก่ผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าอบรมพร้อมกับกลุ่มใหญ่	41
2	ควรจัดผู้บรรยายภาคทฤษฎี ที่มีทักษะและเทคนิคการบรรยายให้น่าสนใจและชวนติดตามมากยิ่งขึ้น	29
3	ควรเน้นเนื้อหารายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อวางพื้นฐานการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	18
4	ควรเชิญผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจ มาถ่ายทอดประสบการณ์	17
5	ควรเน้นวิธีการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสอนทฤษฎีวิชาการในห้องเรียน	17
6	ควรเพิ่มหัวข้อวิชาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนระยะแรก เช่น การระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ การออกหุ้นกู้ และกฎหมายแรงงานสำหรับเจ้าของกิจการ เป็นต้น	14
7	ควรลดเวลาภาคทฤษฎีลง และเพิ่มเวลาในการฝึกอบรมภาคอื่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะอธิบายมากไปก็ยังไม่เล็งเห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้	10

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
8	ควรให้ผู้เข้าอบรมจัดกลุ่มตัวพื้นฐานความรู้กันเอง ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	9
9	ควรเพิ่มเนื้อหาและการวิเคราะห์การลงทุน สำหรับธุรกิจขนาดเล็กให้มากขึ้น เพราะมีโอกาสนำไปใช้ประโยชน์จริงได้มาก	8
10	ควรแยกเนื้อหาการบรรยายแต่ละหัวข้อ ออกจากกันให้ชัดเจน	3
2. ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์		
1	กิจกรรมมีความเหมาะสมดีแล้ว ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่รู้จักสนิทสนมกันดี จึงควรจัดต่อไป	40
2	ควรมีกิจกรรมย่อยในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์หลาย ๆ กิจกรรม เพื่อสมาชิกกลุ่มจะได้รู้จักกันอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น	33
3	ควรเพิ่มเวลาในการศึกษาดูงานนอกสถานที่ให้มากยิ่งขึ้น	26
4	ควรปรับปรุงวิธีการสอน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น	23
5	ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มและความหลากหลายมากยิ่งขึ้น	17
6	ควรจัดกิจกรรมในสถานที่ใกล้กรุงเทพฯ เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาเดินทาง	14
7	ควรลดเกมลงบ้าง และเพิ่มเวลาในการพูดคุยกับรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน	10
8	กิจกรรมวอล์คแรลลี่ และกีฬาสี่ เป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จึงควรจัดต่อไป	2
3. ภาคปฏิบัติ		
1	ควรขยายเวลาให้นานขึ้น และจัดให้มีการรายงานผลความคืบหน้าโครงการทุกระยะเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดพลาด	39
2	พี่เลี้ยงกลุ่มควรใช้เวลาและคำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และมีความเข้าใจว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเพียงนิสิตนักศึกษาซึ่งไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนมาก่อน	31

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
3	จัดได้ดีอยู่แล้ว น่าพอใจมาก จึงควรจัดต่อไป	25
4	ควรเพิ่มจำนวนพี่เลี้ยงเป็น 3 คน ต่อ 1 กลุ่ม ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต	23
5	ควรให้สมาชิกกลุ่มได้หมุนเวียนในการทำงานร่วมกันบ้าง เพราะปัจจุบันเป็นงานโครงการระยะยาวเกินไป ควรแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยหลาย ๆ กิจกรรม	21
6	ในกรณีที่แต่ละกลุ่มคิดหาโครงการลงทุนสมมุติเองไม่ได้ บริษัทควรนำโครงการตัวอย่างหรือโครงการของลูกค้าที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากบริษัทมาเป็นโครงการตัวอย่างให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติ	18
7	การแบ่งกลุ่มทำโครงการ โดยให้สมาชิกกลุ่มประกอบด้วย นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย และคณะต่าง ๆ กันดีแล้ว แต่ควรให้ทุกคนรู้หน้าที่ช่วยกันทำงานกลุ่ม	18
8	ควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีการร่วมลงทุนจริงกับบริษัท รุ่นละ 1 โครงการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์จริงแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	5
9	ควรลดเวลาลงและปรับเนื้อหา เป็นเพียงการชี้แนะหรือการให้ความรู้ขั้นต้น เพราะผู้เข้ารับการฝึกอบรม ยังไม่สามารถทำการวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองได้	2
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ		
1	ควรจัดอบรมโครงการนี้ต่อไป เพราะเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม	62
2	ควรเพิ่มระยะเวลาอบรมอีกรุ่นละ 1 - 2 สัปดาห์	51
3	ควรจัดกิจกรรมพบปะ/สัมมนา ระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรม	48

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
4	ควรจัดสถานที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประชุมและทำงานกลุ่มร่วมกัน ในระหว่างการฝึกอบรมภาคปฏิบัติพร้อมทั้งจัดเครื่องคอมพิวเตอร์ ให้แก่แต่ละกลุ่มด้วย	28
5	ควรเชิญนักวิชาการ หรือวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาจัดบรรยาย เสริมสร้างความรู้ด้านการประกอบธุรกิจแก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว เป็นระยะ ๆ	24
6	ควรลดจำนวนการฝากผู้เข้าอบรมที่ไม่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนด ของโครงการ เพื่อผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการจริงจะได้มีโอกาสมากขึ้น	16
7	ควรจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	14
8	ควรยกกรณีศึกษาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันเป็นหัวข้อ อภิปราย ช่วงท้ายโครงการ	11
9	ควรเปิดอบรมสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้ว เป็นโครงการ ต่อเนื่องด้วย	9
10	ควรเน้นหัวข้อจริยธรรม และความสำคัญของการลงทุนต่อสังคม	8
11	ควรกระจายโอกาสให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาได้เข้ารับการฝึกอบรม อย่างทั่วถึงต่อไป	7
12	บริษัทควรกระตุ้นให้ชมรมนักลงทุนรุ่นเยาว์จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	5
13	ควรจัดทำเอกสารประกอบการบรรยายเป็นรูปเล่ม	4
14	ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ผ่านการอบรมสนใจติดตามอ่านบทความใน วารสารบริษัทปริทรรศน์เพื่อศึกษาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม	3
15	สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานด้านสินเชื่อได้อย่างเต็มที่	3
16	ควรมีแบบทดสอบความเข้าใจในชั่วโมงเรียน เพื่อวัดความเข้าใจที่ ถูกต้องและนำไปใช้ได้ถูกวิธี	2
17	ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ผู้เข้าอบรมคิดเป็นด้วยตนเอง และสนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลามากกว่าที่จะกำหนดแบบให้ ปฏิบัติตาม	1

จากตาราง 16 พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ไว้เป็นรายหมวดวิชา ดังต่อไปนี้

1. ภาคทฤษฎี

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหา หลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ภาคทฤษฎี รวมทั้งหมด 10 ข้อ เรียงตามลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้คือข้อที่ว่าผู้เข้าอบรมมีพื้นฐานความรู้ต่างกัน ดังนั้นจึงควรจัดอบรมความรู้ด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต แก่ผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าอบรมพร้อมกับกลุ่มใหญ่ (41) ควรจัดผู้บรรยายภาคทฤษฎีที่มีทักษะและเทคนิคการบรรยายให้น่าสนใจและชวนติดตามมากยิ่งขึ้น (29) ควรเน้นเนื้อหารายละเอียดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อวางพื้นฐานการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (18) ควรเชิญผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจมาถ่ายทอดประสบการณ์ (17) ควรเน้นวิธีการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสอนทฤษฎีวิชาการในห้องเรียน (17) ควรเพิ่มหัวข้อวิชาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนระยะแรก เช่น การระดมทุนจากตลาดหลักทรัพย์ การออกหุ้นกู้ และกฎหมายแรงงาน สำหรับเจ้าของกิจการ เป็นต้น (14) ควรลดเวลาภาคทฤษฎีลง และเพิ่มเวลาในการฝึกอบรมภาคอื่นให้มากยิ่งขึ้น เพราะอธิบายมากเกินไปก็ยังไม่เล็งเห็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ (10) ควรให้ผู้เข้าอบรมจัดกลุ่มตัวพื้นฐานความรู้กันเอง ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม (9) ควรเพิ่มเนื้อหาและการวิเคราะห์การลงทุน สำหรับธุรกิจขนาดเล็กให้มากขึ้น เพราะมีโอกาสนำไปใช้ประโยชน์จริงได้มาก (8) และข้อที่ว่าควรแยกเนื้อหาการบรรยายแต่ละหัวข้อออกจากกันให้ชัดเจน (3)

2. ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหา หลักสูตรและการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ รวมทั้งหมด 8 ข้อ เรียงตามลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้คือ ข้อที่ว่ากิจกรรมมีความเหมาะสมดีแล้ว ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่รู้จักสนิทสนมกันดี จึงควรจัดต่อไป (40) ควรมีกิจกรรมย่อยในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์หลาย ๆ กิจกรรม เพื่อสมาชิกกลุ่มจะได้รู้จักกันอย่าง

ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น (33) ควรเพิ่มเวลาในการศึกษาดูงานนอกสถานที่ให้มากยิ่งขึ้น (26) ควรปรับปรุงวิธีการสอน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนในการเรียนรู้ด้วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น (23) ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มและมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น (17) ควรจัดกิจกรรมในสถานที่ใกล้กรุงเทพฯ เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาเดินทาง (14) ควรลดเกมลงบ้างและเพิ่มเวลาในการพูดคุยกับรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน (10) และข้อที่ว่ากิจกรรมวอล์คแรลลีและกีฬา เป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง จึงควรจัดต่อไป (2)

3. ภาคปฏิบัติ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ภาคปฏิบัติ รวมทั้งหมด 9 ข้อ เรียงตามลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้คือ ข้อที่ว่าควรขยายเวลาให้นานขึ้น และจัดให้มีการรายงานผลความคืบหน้าโครงการทุกระยะเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดพลาด (39) พี่เลี้ยงกลุ่มควรให้เวลาและคำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และมีความเข้าใจว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเพียงนิสิตนักศึกษาซึ่งยังไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนมาก่อน (31) จัดได้ดีอยู่แล้ว น่าพอใจมากจึงควรจัดต่อไป (25) ควรเพิ่มจำนวนพี่เลี้ยงเป็น 3 คน ต่อ 1 กลุ่ม ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต (23) ควรให้สมาชิกกลุ่มได้หมุนเวียนในการทำงานร่วมกันบ้าง เพราะปัจจุบันเป็นงานโครงการระยะยาวเกินไป ควรแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยหลาย ๆ กิจกรรม (21) ในกรณีที่แต่ละกลุ่มคิดหาโครงการลงทุนสมมติเองไม่ได้ บริษัทควรนำโครงการตัวอย่างหรือโครงการของลูกค้าที่ไม่ได้รับอนุมัติสินเชื่อจากบริษัทมาเป็นโครงการตัวอย่างให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติ (18) และข้อที่ว่า การแบ่งกลุ่มทำโครงการ โดยให้สมาชิกกลุ่มประกอบด้วย นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย และข้อที่ว่าคณะต่าง ๆ กันดีแล้ว แต่ควรให้ทุกคนรู้หน้าที่ช่วยกันทำงานกลุ่ม

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม รวมทั้งหมด 17 ข้อ เรียงตามลำดับจากข้อที่มีความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้คือ ข้อที่ว่าควรจัดอบรมโครงการนี้ต่อไป เพราะเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม (62) ควรเพิ่มระยะเวลาอบรม อีกรุ่นละ 1-2 สัปดาห์ (51) ควรจัดกิจกรรมพบปะ/สัมมนา ระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรม (48) ควรจัดสถานที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประชุมและทำงานกลุ่มร่วมกันในระหว่างการฝึกอบรมภาคปฏิบัติพร้อมทั้งจัดเครื่องคอมพิวเตอร์ให้แต่ละกลุ่มด้วย (28) ควรเชิญนักวิชาการ หรือวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาจัดบรรยายเสริมสร้างความรู้ด้านการประกอบธุรกิจแก่ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วเป็นระยะ ๆ (24) ควรลดจำนวนการฝากผู้เข้าอบรมที่ไม่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดของโครงการ เพื่อผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการจริงจะได้มีโอกาสมากขึ้น (16) ควรจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (14) ควรยกกรณีศึกษาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันเป็นหัวข้ออภิปราย ช่วงท้ายโครงการ (11) ควรเปิดอบรมสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแล้ว เป็นโครงการต่อเนื่องด้วย (9) ควรเน้นหัวข้อจริยธรรม และความสำคัญของการลงทุนต่อสังคม (8) ควรกระจายโอกาสให้นักศึกษาทุกสาขาวิชาได้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึงต่อไป (7) บริษัทควรกระตุ้นให้ชมรมนักลงทุนรุ่นเยาว์จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง (5) ควรจัดทำเอกสารประกอบการบรรยายเป็นรูปเล่ม (4) ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ผ่านการอบรมสนใจติดตามอ่านบทความในวารสารบริษัทปริทรรศน์เพื่อศึกษาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม (3) สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานด้านสินเชื่อได้อย่างเต็มที่ (3) ควรมีแบบทดสอบความเข้าใจในชั่วโมงเรียนเพื่อวัดความเข้าใจที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้ถูกวิธี (2) ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ผู้เข้าอบรมคิดเป็นด้วยตนเองและสนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลามากกว่าที่จะกำหนดแบบให้ปฏิบัติตาม (1)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

งานวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ศึกษาในกลุ่มประชากรที่เป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นใหม่ส่วนกลาง ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีรายละเอียดโดยสรุปดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน จำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาริชากัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง รุ่นที่ 7 - 11 ซึ่งจัดขึ้น ณ อาคารสำนักงานใหญ่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ระหว่างปี 2534 - 2538 จำนวน 5 รุ่น รวม 353 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 285 คน คิดเป็นร้อยละ 80.73 จากจำนวนประชากรทั้งหมด

2. ตัวแปรสำหรับการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ตัวแปรอิสระที่นำมาตรวจสอบในงานวิจัยนี้ มี 4 ตัวแปร ดังนี้

- 1) เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง
- 2) สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์

3) รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ รุ่นที่ 7 - 8 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2534 - 2535 รุ่นที่ 9 - 10 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2536 - 2537 และรุ่นที่ 11 ซึ่งจัดขึ้นในปี 2538

4) อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ อาชีพที่เป็นวิชาชีพ อาชีพค้าขาย อาชีพบริการ และอาชีพผู้ใช้แรงงาน

2.2 ตัวแปรตาม ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ภาคทฤษฎี

2.2.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

2.2.3 ภาคปฏิบัติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบมี 4 ข้อ ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนเอง ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ช่วงคะแนน โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ มีคำถามทั้งหมด 54 ข้อ ได้นำไปทดลองหาความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.96 และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามไปยังประชากรแต่ละคนทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน 3 รอบ รวม 285 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.73 ของประชากรทั้งหมด โดยมีผู้ที่ไม่ได้ตอบ แบบสอบถามจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.26

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มประชากรด้านข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว โดยใช้ การแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ สำหรับข้อคำถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของคำตอบ

5.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการอบรมนักลงทุนรุ่น เยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน เป็นรายด้านและเฉลี่ยรวมทุกด้าน

5.3 การทดสอบสมมติฐานตามที่ได้วางไว้ในแต่ละข้อตามตัวแปรในแต่ละด้าน คือ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม และอาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ โดยใช้สถิติค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) สถิติค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม (F-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ใช้วิธีทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Test) แล้วแต่กรณี

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อ โครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร

จากกลุ่มประชากรทั้งหมด 285 คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน 163 คน คิด เป็นร้อยละ 57.20 และเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 ด้านสาขาวิชาที่

ศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้ตอบส่วนใหญ่ศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 และที่เหลือศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ด้านรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม ผู้ตอบส่วนใหญ่เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 9 - 10 ซึ่งมีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 รองลงมาเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 7 - 8 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 และที่เหลือเข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 11 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 ด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ผู้ตอบส่วนใหญ่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 74.70 ประกอบอาชีพที่เป็นวิชาชีพ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 ประกอบอาชีพบริการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 และที่เหลือตอบว่าประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10

2. ด้านความคิดเห็นในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่

2.1 เมื่อพิจารณาเนื้อหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มี 2 ด้าน คือ ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.74$) และภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.97$) สำหรับระดับปานกลางมี 1 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 3.21$)

2.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในระดับมากเมื่อจำแนกตามหมวดวิชา มีดังนี้

2.2.1 ภาคทฤษฎี ได้แก่ ข้อที่ว่าความรู้ในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรจะนำมาพิจารณาในการลงทุน ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของการลงทุน ความรู้ในด้านโอกาสในการลงทุนในธุรกิจขนาดย่อมสำหรับนักลงทุนรุ่นใหม่ ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การมองหาหุ้นในการประกอบธุรกิจ ความรู้ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการลงทุน ความรู้ในการจัดเตรียมเนื้อหาในการนำเสนอโครงการลงทุน และข้อที่ว่าความรู้ในด้านเทคนิคและวิธีการในการนำเสนอรายละเอียดของโครงการลงทุนต่อผู้อื่น

2.2.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ ข้อที่ว่าความรู้ในด้านข้อแตกต่างระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกัน ความรู้ในด้านการผสมผสานระหว่างชีวิตกับการทำงาน ความรู้ในด้านอุปสรรค ข้อขัดแย้งของการทำงานร่วมกันเครื่องมือและแนวทางแก้ไขทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเล่นเกมแบบทดสอบตนเอง และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ถึงประสบการณ์และปัญหาของผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารงานทั่วไป และข้อที่ว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการผลิต

2.2.3 ภาคปฏิบัติ ได้แก่ ข้อที่ว่าทักษะความรู้ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการลงทุนสมมติ ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการสำรวจตลาดเพื่อเก็บข้อมูลจริงด้านภาวะการตลาด ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนทางด้านการตลาด ด้านการเงินและด้านเทคนิค ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอรายงานโครงการลงทุนหน้าชั้นเรียน ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มในภาคปฏิบัติ

2.3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามหมวดวิชามีดังนี้

2.3.1 ภาคทฤษฎี ได้แก่ ข้อที่ว่าความรู้ในด้านแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในกรณีที่ต้องการประกอบธุรกิจ ความรู้ในด้านการประเมินค่าการลงทุน ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการขายและการตลาดเพื่อประเมินรายได้ของการประกอบกิจกรรม ความรู้ในด้านการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการนำเสนอโครงการลงทุน ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ ความรู้ในด้านการศึกษาความเหมาะสมของโครงการลงทุนในด้านที่เกี่ยวกับการเงิน ความรู้ในด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ความรู้ในด้านขั้นตอนการจัดตั้งกิจการเพื่อประกอบธุรกิจ ความรู้ในด้านการวิเคราะห์งบการเงินของโครงการ ความรู้ ในด้านการวิเคราะห์ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริการการตลาด ความรู้ในด้านการคำนวณแหล่งที่มาและการใช้เงินทุนของโครงการ ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทบริษัทเงินทุน ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารทั่วไป ความรู้ในด้านการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนของโครงการ ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างการลงทุนสัดส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ความรู้ในด้าน

การคำนวณต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันในการผลิต ความรู้ในด้านนโยบายการให้เงินกู้และบริการต่าง ๆ ของบริษัทและบริษัทในเครือ ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ ในการบริหารกิจการอุตสาหกรรม ความรู้ในการวิเคราะห์การใช้และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ความรู้ในการคำนวณงบดุลของโครงการ ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกใช้สถาบันการเงิน และประเภทของสินเชื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจแต่ละประเภท ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการผลิต ความรู้ในด้านบทบาทและหน้าที่ของบริษัทในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารการเงินในกิจการอุตสาหกรรม ความรู้ในการวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ความรู้ในการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารบุคลากร ความรู้ในการระดมเงินทุนของบริษัท ความรู้ในการวิเคราะห์กำลังผลิตของเครื่องจักร ความรู้ในการวิเคราะห์เทคนิคและกระบวนการที่ใช้ในการผลิต ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ และข้อที่ว่าความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

2.3.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ ข้อที่ว่าความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการจำหน่ายสินค้า

3. การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ตามสมมติฐานที่วางไว้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตร ในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาในการอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยที่เพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.84$ และ $\bar{X} = 3.66$)

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาวิชากัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่สูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.41$ และ $\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็น ที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นสูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.27$ และ $\bar{X} = 3.07$)

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการนักลงทุนรุ่นใหม่ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบความแตกต่างอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้านไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน โดยที่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 9 - 10 มีความคิดเห็นสูงกว่ารุ่นที่ 7 - 8 ($\bar{X} = 3.85$ และ $\bar{X} = 3.61$)

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการนักลงทุนรุ่นใหม่ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์

ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นโดยรวมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ยังพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ทั้งในภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ของกลุ่มที่มีบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพแตกต่างกันโดยเนื้อหาในภาพรวมทุกด้าน กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.53$ และ $\bar{X} = 3.04$) และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 3.53$ และ $\bar{X} = 3.32$) สำหรับภาคทฤษฎี กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.38$ และ $\bar{X} = 2.85$) และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพบริการมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.29$ และ $\bar{X} = 2.85$) สำหรับภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 3.92$ และ $\bar{X} = 3.68$) สำหรับภาคปฏิบัติ กลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 4.14$ และ $\bar{X} = 3.27$) และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพค้าขายมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.27$)

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ทั้งในภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ ได้แก่ ข้อที่ว่าผู้เข้าอบรมมีพื้นฐานความรู้ต่างกัน ดังนั้นจึงควรจัดอบรมความรู้ภาคทฤษฎีด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต แก่ผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าอบรมพร้อมกับกลุ่มใหญ่ ข้อที่ว่ากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มี

ความเหมาะสมดีแล้ว ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่รู้จักสนิทสนมกันดีจึงควรจัดต่อไป ข้อที่ว่าควรขยายเวลาอบรมภาคปฏิบัติให้นานขึ้น และจัดให้มีการรายงานผลความคืบหน้า โครงการลงทุนสมมุติทุกระยะเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดพลาด ข้อที่ว่าควรจัดให้มีกิจกรรมย่อย ในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และภาคปฏิบัติหลาย ๆ กิจกรรม เพื่อสมาชิกกลุ่มจะได้รู้จักกัน อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ข้อที่ว่าพี่เลี้ยงกลุ่มควรใช้เวลาและคำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และมีความเข้าใจว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเพียงนิสิต นักศึกษาซึ่งยังไม่มีประสบการณ์ในการลงทุน มาก่อน และข้อที่ว่าควรจัดผู้บรรยายภาคทฤษฎีที่มีทักษะและเทคนิคการบรรยายที่น่าสนใจ และชวนติดตามมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

4.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม เกี่ยวกับโครงการอบรม นักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้แก่ ข้อที่ว่าควรจัดอบรม โครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ต่อไป เพราะเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม ข้อที่ ว่าควรเพิ่มระยะเวลาอบรมอีกรุ่นละ 1-2 สัปดาห์ ข้อที่ว่าควรจัดกิจกรรมพบปะสัมมนาระหว่าง ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรม และข้อที่ว่าควรจัด สถานที่ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประชุมและทำงานกลุ่มร่วมกันพร้อมทั้งจัดเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ แต่ละกลุ่มด้วย เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจาก เนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากร

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 66.70 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในแต่ละมหาวิทยาลัยมีจำนวนคณะและจำนวนผู้เรียนมากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ และพบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นที่ 9-10 รุ่นที่ 7-8 และรุ่นที่ 11 ตามลำดับ ด้านอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ผู้ตอบส่วนใหญ่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพคล้ายคลึงกัน คือ อาชีพค้าขาย

ถึงร้อยละ 74.70 ซึ่งข้อนี้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ บริษัทกำหนดไว้ประการหนึ่งด้วยคือ บริษัทจะพิจารณาให้โอกาสกับนิสิตนักศึกษาที่สนใจทำ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือมาจากครอบครัวที่ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้ได้เข้ารับการ ฝึกอบรมโครงการดังกล่าวด้วย เนื่องจากกลุ่มนิสิตนักศึกษาดังกล่าวน่าจะมีโอกาสในการนำ ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจครอบครัว หรือการริเริ่ม ก่อตั้งโครงการธุรกิจของตนเองในอนาคตได้มากพอสมควร

2. การนำเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ ในการทำงานตามหน้าที่ ของตน

2.1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรม นักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนโดยรวม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในระดับมากมี 2 ด้าน คือ ภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.97$) และภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.74$) สำหรับเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ใน ระดับปานกลางมี 1 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 3.21$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการฝึกอบรม หลักสูตรดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ความรู้เบื้องต้นแก่นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีที่ 4 หรือผู้ที่ กำลังศึกษาในปียุทธศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีผลการเรียนดีโดยไม่จำกัด สาขาวิชา เพื่อให้มีแนวความคิดและพื้นฐานความรู้ในการที่จะริเริ่มก่อตั้งธุรกิจของตนเองใน อนาคต มิใช่เป็นโครงการฝึกอบรมเฉพาะด้านแก่กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่จะสามารถนำ ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งไปใช้ประโยชน์ในการทำงานปัจจุบันได้โดยตรงและทันที ดังนั้นโอกาส ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะสามารถนำความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรู้ทางและโอกาสในการลงทุน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาโครงการลงทุน วิธีการและขั้นตอนของการประกอบธุรกิจ ไปใช้ ประโยชน์ในการสร้างงานขึ้นมาด้วยตนเอง หรือเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์กับกิจการของครอบครัว จึงไม่อาจเห็นผลในทางปฏิบัติได้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทุกคน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ ชูจันทร์ (2528 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่านิสิตนักศึกษาซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 - 2526 มีความคิดเห็น

ต่อหลักสูตรปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาในด้านวิชาเอกการบริหารการศึกษา ด้านวิชาพื้นฐานการศึกษา ด้านการเรียนการสอนและอุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในระดับกว้างของโครงการฝึกอบรมเป็นผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ ซึ่งเป็นผู้ที่ศึกษาวิชาในระดับปริญญาตรีและมีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพ แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็นับว่าอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมถึง 3.36 อย่างไรก็ตามนับว่าบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สามารถบรรลุวัตถุประสงค์เบื้องต้นซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก คือ การให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้ถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ แหล่งเงินทุน ปัญหา และอุปสรรค ในการบริหารงานได้ในระดับหนึ่ง และยังสามารถเผยแพร่บทบาทและบริการด้านต่าง ๆ แก่นิสิตนักศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของบริษัทในอนาคตได้อีกประการหนึ่งด้วย

2.2 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นรายด้าน พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ภาคปฏิบัติและภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาในภาคทฤษฎีเป็นการบรรยายเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมของการลงทุนอย่างกว้าง ๆ และเป็นการสื่อสารทางเดียวเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เนื้อหาการฝึกอบรมภาคปฏิบัติและภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็นการให้ความรู้ในด้านประสบการณ์ตรง ซึ่งผู้เรียนจะมีบทบาทในกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ดังนั้นวิธีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ จึงควรเน้นการฝึกปฏิบัติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับหลักการสอนผู้ใหญ่ของ โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2533 ; อ้างอิงมาจาก Knowles, 1954) ที่ว่าผู้เรียนควรจะได้มีส่วนร่วมในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อการบวนการเรียนรู้ เพราะว่าวิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้คือ การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) และผู้เรียนจะเรียนได้ดียิ่งขึ้นถ้าหากเขารู้สึกว่าตัวเองต้องมีความรับผิดชอบต่อการกระบวนการภายในกลุ่มด้วย นอกจากนี้จากผลการวิจัยของกริช อัมโภชน์ (2524 : 5) ยังพบว่าถ้าใช้วิธีบรรยายหรือให้อ่าน ผู้ใหญ่จะลืมสิ่งที่เรียนมา 80% เมื่อเวลาผ่านไป 2 ปี แต่สิ่งที่เรียนรู้จะคงอยู่ถ้าเป็นการเรียนรู้ทางด้านทักษะ และจะยิ่งถาวรขึ้น ถ้า

ผู้ใหญ่ได้มีโอกาสปฏิบัติหรือใช้ทันทีและบ่อย ๆ เพราะฉะนั้นในการฝึกอบรมผู้ใหญ่ การเรียนโดยการลงมือปฏิบัติงานจึงเป็นวิธีการที่ได้ผลดีที่สุด ซึ่งก็ตรงกับผลของการวิจัยในครั้งนี้อย่างยิ่ง ผู้ตอบให้ความเห็นว่าเนื้อหาภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้ได้มากที่สุด

3. การทดสอบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตน

3.1 ผลการทดสอบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำแนกตามเพศ ตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งที่เป็นเพศหญิงและเพศชายในการศึกษาค้างนี้ ต่างเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเหมือนกัน และต่างก็มีความหลากหลายในสาขาวิชาที่เรียนเหมือนกันทั้งสองเพศ จึงอาจทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันก็เป็นได้ ผลข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนราทิพย์ พุ่มทรัพย์ (2537 : 261) ที่ได้ศึกษาการประเมินโครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นั้น ผู้ตอบที่เป็นเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่เป็นเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศหญิงและเพศชายมีความสนใจแตกต่างกัน ดังที่พบในผลการวิจัยของอรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ์ (2538 : 69) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ และพบว่าเพศชายมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชาสูงกว่าเพศหญิง

3.2 ผลการทดสอบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำแนกตามสาขาวิชา ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับ

ปริญญาตรีต่างสาขาริชากัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างสาขาริชากัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ กล่าวคือผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นที่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนได้มากกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะต่าง ๆ ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อประกอบอาชีพทางธุรกิจมากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ซึ่งส่วนใหญ่จะผลิตบัณฑิตเพื่อประกอบอาชีพทางวิชาชีพมากกว่า เช่น แพทย์ วิศวกร และสถาปนิก เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ยังพบอีกว่า สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมภาคทฤษฎีนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามที่ศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่ศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคณะบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น มีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การตลาดและการผลิต จากสถาบันการศึกษาของตนพอสมควรแล้ว เมื่อได้มาเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในภาคทฤษฎี ซึ่งเป็นการบรรยายโดยเจ้าหน้าที่ของบริษัทซึ่งเป็นสถาบันการเงิน จึงมีความรู้ความเข้าใจได้มากขึ้นและสามารถนำความรู้ภาคทฤษฎี ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนได้มากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์

3.3 ผลการทดสอบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำแนกตามรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม ตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีรุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการ

ฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม เป็นผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน คือ ตั้งแต่ปี 2534 - 2538 และปัจจุบันต่างก็มีระยะเวลาในการนำความรู้ไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนในระยะเวลาที่ยังไม่นานนัก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมในรุ่นที่ 9-10 มีความคิดเห็นสูงกว่ารุ่นที่ 7-8 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหารายละเอียดของการจัดฝึกอบรมภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยเฉพาะการหมุนเวียนเชิญผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ และการทัศนศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นลูกค้าของบริษัทในแต่ละปี อาจมีความแตกต่างในรายละเอียดอยู่บ้าง โดยมีการสลับสับเปลี่ยนแหล่งความรู้ขึ้นอยู่กับความสะดวกและความพร้อมของผู้ประกอบการในแต่ละปีเป็นสำคัญ จึงอาจเป็นผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกัน

3.4 ผลการทดสอบความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ ตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรม นักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกัน” พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ให้ความอุปการะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการอบรม นักลงทุนรุ่นเยาว์ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพ มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงานและกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของธอมป์สัน (Thompson, 1966 : 850-851) ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในอาชีพของนักเรียนกับอาชีพของบิดา โดยนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพชั้นสูง จะมีค่านิยมในอาชีพด้านความเป็นผู้นำมากกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพใช้แรงงานและค้าขาย นอกจากนี้ ผลการศึกษาของประมวล เสนาฤทธิ์ (2529 : 14 - 16) ยังพบว่านักเรียนที่มาเรียนใน

โรงเรียนเอกชนสอนวิชาชีพส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการความรู้ ความสามารถพิเศษและมีพื้นฐานของครอบครัวทางการค้าขายและการประกอบอาชีพส่วนตัวอยู่แล้ว และเป้าหมายการทำงานในอนาคตของนักเรียนเหล่านี้จะมุ่งไปที่อาชีพส่วนตัวหรือช่วยเหลือดูแลกิจการของครอบครัว ดังนั้นการที่บริษัทใช้เกณฑ์ประกอบการพิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนหนึ่ง โดยพิจารณาจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มาจากครอบครัวที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพทางธุรกิจอยู่แล้วอาจทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกลุ่มนี้มีโอกาสในการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของครอบครัว หรือริเริ่มกิจการใหม่ ๆ ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านยังพบอีกว่า ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมภาคทฤษฎี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพ มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพบริการมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน สำหรับภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์พบว่ากลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขาย สำหรับภาคปฏิบัติพบว่ากลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพวิชาชีพมีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะประกอบอาชีพค้าขาย มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของประมวล วิทยากร (2520 : 124) ซึ่งพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพต่างกันเป็นบางส่วน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญแข ประจณปัจจนิก (2538 : 57-58) ซึ่งพบว่าอาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพของนักเรียน เช่น นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว ส่วนมากจะมุ่งหวังประกอบอาชีพที่แตกต่างจากนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างด้านฝีมือและด้านเกษตรกร / ประมง นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ส่วนมากจะมุ่งหวังประกอบอาชีพที่แตกต่างจากนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้างด้านฝีมือและด้านเกษตรกร / ประมง เป็นต้น

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำแนกเป็นรายด้าน มีดังต่อไปนี้คือ

4.1 ภาคทฤษฎี จากข้อเสนอแนะ ซึ่งมีผู้ตอบมาจำนวนมากสรุปได้ว่าการจัดฝึกอบรมภาคทฤษฎี เนื่องจากบรรษัทรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยไม่จำกัดคณะ และสาขาวิชา ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน จึงควรมีการ จัดฝึกอบรมเพื่อตีความรู้ด้านการเงิน การตลาด และเทคนิคการผลิต แก่ผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ ก่อน โดยอาจให้กลุ่มผู้ที่มีความรู้ติดอยู่แล้ว เป็นผู้ตัวให้ จากนั้นจึงควรจัดผู้บรรยายที่มีความรู้ และประสบการณ์ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีทักษะและเทคนิคการบรรยายได้อย่างน่าสนใจและชวน ติดตามมาบรรยายในรายละเอียด ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กับสาขาวิทยาศาสตร์มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการเรียน การสอนจึงควรจะได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่โนลส์ (สวัดน์ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Knowles. 1954) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการสอนผู้ใหญ่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ควรจะได้เรียนรู้ไปตามระดับความสามารถของตนเอง เนื่องจากในชั้นเรียนของ นักศึกษาผู้ใหญ่ นั้น มีความแตกต่างในด้านของประสบการณ์ทางการศึกษา ความถนัดทางด้าน การเรียน ความสนใจ และความสามารถอย่างมากมาย เทคนิคที่ใช้สอนนักศึกษาผู้ใหญ่ควร แตกต่างและแปรผันกันไปในแต่ละโอกาสหรือสถานการณ์ของการสอน และแผนการเรียนการสอน ผู้ใหญ่ควรจะได้ยืดหยุ่นและอาจเปลี่ยนแปลงได้บ้างตามความเหมาะสม

4.2 ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ จากข้อเสนอแนะ ซึ่งมีผู้ตอบมาจำนวนมาก สรุป ได้ว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพอใจในกิจกรรม และเสนอแนะว่าควรจัดแบ่งเป็น กิจกรรมย่อยหลาย ๆ กิจกรรม เพื่อสมาชิกกลุ่มจะได้รู้จักกันอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น และควรเพิ่ม เวลาในการศึกษาดูงานนอกสถานที่ให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วม ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบ การฝึกอบรมในภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ค่อนข้างมีความยืดหยุ่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มี โอกาสช่วยเหลือในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่จึงมีความพอใจใน กิจกรรม และอยากให้กิจกรรมบ่อยมากขึ้นไปอีก ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ว่าสอดคล้องกับ งานวิจัยของอรรถัย ทองฤกษ์ฤทธิ์ (2538 : 113) ที่ว่าควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีกิจกรรม ร่วมกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และงานวิจัยของกริช อัมโภชน (2524 : 6) ที่ว่าการสอนผู้ใหญ่ควรใช้วิธีการหลาย ๆ วิธี และให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนนั้นจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

4.3 ภาคปฏิบัติ จากข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า ควรขยายเวลาให้มากขึ้น และ จัดให้มีการรายงานผลความคืบหน้าโครงการทุกระยะ โดยพี่เลี้ยงกลุ่มควรให้เวลาและคำแนะนำ

นำปริญญาย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น และมีความเข้าใจในข้อจำกัดเกี่ยวกับประสบการณ์และความรู้ด้านการวิเคราะห์การลงทุนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งยังไม่เคยทำงานมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2538 : 160 - 166) ที่ว่าผู้สอนควรทำการวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียด เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป นอกจากนี้การสร้างบรรยากาศเป็นกันเองในห้องเรียนก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนจึงควรตระหนักถึง ความสำคัญของการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน

4.4 หมวดอื่น ๆ จากข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า บริษัทควรจัดการฝึกอบรมโครงการนี้ต่อไป โดยขยายระยะเวลาให้นานขึ้นอีกรุ่นละ 1-2 สัปดาห์ และควรจัดกิจกรรมพบปะ/สัมมนา เพื่อกระชับความสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมรุ่นต่าง ๆ และเพิ่มพูนความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงพร พงศ์ประดิษฐ์ (2537 : 125) ที่ว่าภายหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมควรจัดสัมมนาทบทวนและเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และงานวิจัยของ นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ (2537 : 265) ที่ว่าควรจัดอบรมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไป และเสนอให้มีการสัมมนาสังสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนทัศนคติและเป็นการทบทวนความรู้จากโครงการฝึกอบรมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ก. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. โดยภาพรวม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ความเห็นว่า สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ได้ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเนื้อหาเป็นรายด้านพบว่า

การฝึกอบรมภาคปฏิบัติและภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก มีเพียงเนื้อหาภาคทฤษฎีเพียงด้านเดียวที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับปานกลาง ดังนั้นในการจัดฝึกอบรมครั้งต่อไปบรรษัทจึงควรพิจารณาทบทวนเนื้อหาวิชาในภาคทฤษฎีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยอาจตัดทอนหรือลดเวลาบรรยายหัวข้อที่สามารถนำไปใช้ได้ในระดับต่ำลงไป แต่ไปเพิ่มหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อภาวะการณการลงทุนในปัจจุบันให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังควรทำความเข้าใจกับวิทยากรภายในให้ใช้รูปแบบและเทคนิคบรรยายให้น่าสนใจยิ่งขึ้น และเชิญวิทยากรภายนอกหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรุ่นใหม่มาเป็นผู้บรรยาย ทั้งนี้อาจแบ่งกำหนดการบรรยายในภาคทฤษฎีนี้ออกเป็น 2 ตอน โดยใช้ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์หรือการทำแบบฝึกหัดมาคั่นกลางเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่รู้สึกเคร่งเครียดกับการฝึกอบรม ภาคทฤษฎีนานเกินไป และขณะเดียวกันก็มองเห็นประโยชน์ของการนำความรู้ภาคทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ควบคู่กันไป

2. จากที่พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความคิดเห็นที่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของตนได้สูงกว่าผู้ที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ทั้งในภาพรวมของเนื้อหาหลักสูตรทั้ง 3 ด้าน และภาคทฤษฎีนั้น บรรษัทจึงควรนำเอาข้อมูลส่วนนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาคัดเลือกนิสิตนักศึกษาเพื่อให้ได้ผู้ที่สามารถนำความรู้จากการฝึกอบรม ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

3. จากที่พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะต่างกัน สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมของเนื้อหาหลักสูตรทั้ง 3 ด้าน และเฉพาะด้านนั้น บรรษัทอาจนำข้อมูลส่วนนี้ไปใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการพิจารณาคัดเลือกนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ได้ผู้ที่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

4. ในการจัดฝึกอบรมครั้งต่อไป ควรคำนึงถึงระดับความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งมีความแตกต่างและหลากหลายกันมาก โดยที่บรรษัทอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสายของอักษรศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ต้องเข้ารับการติวพื้นฐานความรู้ล่วงหน้าก่อน และในขณะเดียวกัน บรรษัทอาจทบทวนวิธีการคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดความถนัดเชิงธุรกิจของผู้สมัครเพื่อจะได้คัดเลือกผู้ที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกัน และได้ผู้ที่มีศักยภาพในการประกอบธุรกิจในอนาคตได้มากยิ่งขึ้น

5. จากการที่บริษัทได้ริเริ่มโครงการฝึกอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นเวลาต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน 12 ปี พร้อมทั้งได้จัดตั้งชมรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ขึ้นมาตั้งแต่ปี 2533 นั้น บริษัทควรส่งเสริมและกระตุ้นให้ชมรมนักลงทุนรุ่นเยาว์จัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ระหว่างสมาชิก และกิจกรรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับภาวะการลงทุนและการบริหารในยุคปัจจุบันอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยอาจมอบให้ประธานรุ่นผู้ได้รับการฝึกอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นเยาว์ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ซึ่งเพิ่งสำเร็จการฝึกอบรมในปีล่าสุดรับตำแหน่งประธานและรองประธานชมรมนักลงทุนรุ่นเยาว์วาระละ 1 ปี ไปโดยปริยาย เพื่อจะทำให้ชมรมฯ ได้ผู้นำที่มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกปี และมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ อยู่เสมอ

6. นอกจากนี้แล้ว บริษัทควรพิจารณาปรับปรุงการฝึกอบรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่นควรขยายระยะเวลาการฝึกอบรมให้นานขึ้น เน้นการสอนที่เป็นภาคปฏิบัติมากขึ้น และปรับปรุงเทคนิคการฝึกอบรมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อทำให้การฝึกอบรมโครงการนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสมดังเจตนารมณ์ของโครงการ

ข. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ต่อไป โดยศึกษาเฉพาะด้าน เช่น ด้านการรับสมัครและคัดเลือก ด้านวิธีการฝึกอบรม ด้านบุคลากร ด้านวิทยากร ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประเมินผล โดยทำการศึกษาแต่ละด้านอย่างละเอียดเพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ต่อไป

2. ควรทำการศึกษาเรื่องนี้ต่อไป โดยเน้นศึกษาเรื่องที่พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ เช่น สาขาวิชาที่ผู้ได้รับการฝึกอบรมศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยควรจำแนกสาขาวิชาให้ละเอียดยิ่งขึ้น เป็น 3 สาขา คือ 1) สาขาอักษรศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 2) สาขาสังคมศาสตร์ 3) สาขาวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการจัดฝึกอบรมต่อไป

3. ควรดำเนินการวิจัยประเมินผลและติดตามผลการประกอบอาชีพของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยจำแนกอาชีพออกเป็น 5 ประเภทตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดไว้ คือ งานอาชีพอิสระ งานราชการ งานรัฐวิสาหกิจ งานองค์การระหว่างประเทศ และงานบริษัทเอกชน ห้างร้าน

4. ควรทำการศึกษาเรื่องนี้ต่อไป โดยศึกษากับผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการ นักลงทุนรุ่นใหม่ในส่วนภูมิภาค เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้

5. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมที่จัดขึ้นในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค เพื่อศึกษาความแตกต่างที่เกิดขึ้นทั้งในด้านภาพรวมและในด้านต่าง ๆ ของการ ฝึกอบรม รวมถึงการประกอบอาชีพของผู้ผ่านการฝึกอบรม เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดฝึกอบรม ในระยะต่อไป

6. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่าภายหลังจากการปรับปรุงเนื้อหาและกระบวนการ ฝึกอบรมแล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นอย่างไร และนำผลมาเปรียบเทียบกับกลุ่ม ประชากรในการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กริช อัมโภชน. บทบาทของผู้ฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2524.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. การศึกษาการฝึกอบรมแนวใหม่ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กองแผนงานและวิจัย, 2530.
- การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออก, ศูนย์. "การศึกษาสถานะการดำเนินงานและปัจจัยในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพระยะสั้น," รายงานการวิจัยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2529.
- ชจรศักดิ์ หาญณรงค์ และชิตพงษ์ สยามเนตร. การฝึกอบรมในลักษณะระบบ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2524.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2530.
- _____. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 - 2539. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, บริษัท. รายงานประจำปี 2534. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2537.
- _____. รายงานประจำปี 2536. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2537.
- _____. แผนงานฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานประจำปี 2538. ศูนย์ฝึกอบรม ฝ่ายการพนักงานและการจัดองค์งาน, 2538. อัดสำเนา.
- _____. รู้จักบริษัท. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2536.

- จิระรัตน์ คุปต์กาญจนากุล. การติดตามผลการปฏิบัติงานของครูประจำการที่สำเร็จการอบรม
ครูศาสตร์บัณฑิตตามโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการของ
วิทยาลัยครู กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ชาญ สวัสดิ์สี. หลักการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรมสำหรับผู้รับผิดชอบโครงการ
ฝึกอบรมสัมมนา. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ. , 2537. อัดสำเนา.
- ชูบ กาญจนประกร. ปัญหาการบริหารงานฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2520.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534.
- ณรงค์ศักดิ์ สุมาลัยโรจน์. การประเมินผลโครงการฝึกอบรมหลักสูตรเตรียมผู้อำนวยการ
การประถมศึกษาจังหวัด ของสถาบันผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534.
อัดสำเนา.
- ดวงพร พงษ์ประดิษฐ์. การติดตามผลหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา : การนำเนื้อหาในหลักสูตรไปใช้.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2537. อัดสำเนา.
- ทอง ทองเต็ม. แนวความคิดในการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป., อัดสำเนา.
- นราทิพย์ พุ่มทรัพย์. การประเมินโครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการครู
กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- น้อย ศิริโชติ. เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : อักษรสาสน์, 2523.
- ประมวล วิทยาการ. ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ประมวล เสนาฤทธิ์. “การฝึกอบรมวิชาชีพของโรงเรียนเอกชน,” รายงานการสำรวจ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2529.

พัฒนาข้าราชการพลเรือน, สถาบัน. บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

ฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ประชาชน (แผนการพิมพ์), 2527.

เพ็ญแข ประจันปัจจนึก. พื้นฐานทางสังคมวิทยา และเศรษฐกิจของการศึกษา. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

_____. “โอกาสทางการศึกษาและการถ่ายทอดค่านิยมเกี่ยวกับบทบาทสตรีในโรงเรียน,”

รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2538.

ปิญญู สาร. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2517.

ยงยุทธ ชูจันทร์. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษา

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520-2526.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2528. อัดสำเนา.

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์. เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร,

2528.

วิจิตร ศรีสอ้าน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัยเรื่อง นิสิตนักศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

วุฒิชัย จำนงค์. “การวิจัยทดลองในการฝึกอบรม,” วารสารข้าราชการ. 11 : 32-39 ;

พฤศจิกายน 2522.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมโภชน์ นพคุณ. การพัฒนาและการฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ : ใคร อะไร และอย่างไร.

ม.ป.ท., ม.ป.ป. อัดสำเนา.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

อมร รักษาสัตย์. การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์, 2514.

- อรรถัย ทองฤกษ์ฤทธิ์. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- Beach, Dale S. Personnel : The Management of People at work. 2nd ed. New York : MacMillan, 1975.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. New York : Harper and Row, Publishers, 1978.
- De Phillips, Frank A., Berliner and Cribbin. Management of Training Programs. Home Wood, Illionois : Richard D. Irwin Inc., 1960.
- Donaldson, Charles William. "A Follow-up Survey of Doctoral Graduates in Counsellor Education from the University of Arkansas, 1963 through 1981, " Dissertation Abstract International. 43 (10) : 3215-A ; April, 1983.
- Edge, Inez A. "A Follow-up Study of the Elementary Education Graduates of Auburn University, from 1962-1967, " Dissertation Abstracts International. 29 (11) : 3763 - A ; May, 1969.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw - Harper and Row, Publishers, 1970.
- Harbison, Frederick A. and Charles A. Myers. Education Manpower and Economic Growth : Strategics of Human Resource Development. New York : McGraw Hill, 1964.
- Knowles, M.S. The Adult Learner : The Neglected Species. 2nd ed. Houston : Gulf Publishing Co., 1978.
- Rabey, Gordon P. Training. 3rd ed. Wellington : Deedly Rabone & Co., Ltd., 1981.
- Robertson, George Hawthorn. "A Proposed In-Service Training Program for Academic Administrators in Ontario Community Colleges," Dissertation Abstracts. 37(6) : 3456-A ; December, 1976.
- Thompson, O.E. "Occupational Values of High School Student," Personnel and Guidance Journal. 44 (3) : 850-851; April, 1966.

Worren, Feinborh Narvin. "Analysis of Guideline for In-service Teacher Education Practice in Selected School Grade 5-9, " Dissertation Abstracts. 35(6) : 3562-A ; December, 1974.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

15 พฤษภาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วยดิฉัน นางจินตนา พึ่งเจริญพงศ์ หัวหน้าหน่วยฝึกอบรม 1 ศูนย์ฝึกอบรม ฝ่ายการพนักงานและการจัดองค์งาน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเป็น นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของท่านมากน้อยเพียงใด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งผลของคำตอบของท่าน จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้และโปรดส่งคืนมายังผู้วิจัยตามที่อยู่ ซึ่งได้จำหน่ายซองและติดแสตมป์ไว้เรียบร้อยแล้ว และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา พึ่งเจริญพงศ์)

นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก	ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นางวัฒนา อนันตภณัทนันท์	ผู้จัดการ (ประชาสัมพันธ์)
ส่วนการประชาสัมพันธ์ ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจ
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่
ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ผ่านการอบรมโครงการนักลงทุนรุ่นใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของท่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร และการพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงใคร่ขอให้ท่านได้โปรดตอบคำถามให้ครบถ้วนทุกข้อ และขอขอบคุณในความร่วมมือนะ
มา ณ ที่นี้

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในแง่ของการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่
- ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่
ของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามดังต่อไปนี้ โดยใช้เครื่องหมาย / ลงใน ()

หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี

() สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาในคณะมนุษยศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
คณะนิเทศศาสตร์ คณะจิตวิทยา คณะรัฐศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ เป็นต้น

() สาขาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ วิชาในคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์
และคณะทันตแพทยศาสตร์ เป็นต้น

() อื่น ๆ (โปรดระบุ))

3. รุ่นที่เข้ารับการฝึกอบรม

- () รุ่นที่ 7
- () รุ่นที่ 8
- () รุ่นที่ 9
- () รุ่นที่ 10
- () รุ่นที่ 11

4. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้ความอุปการะ

- () อาชีพที่เป็นวิชาชีพ ได้แก่ ผู้มีอาชีพเฉพาะอย่าง เช่น ครู อาจารย์
ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ วิศวกร สถาปนิก แพทย์ ทนายความ
นักบัญชี นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ นักบิน นักบริหาร เป็นต้น
- () อาชีพค้าขาย ได้แก่ ผู้มีอาชีพเช่น นักธุรกิจ พ่อค้า เจ้าของธุรกิจ
ผู้ประกอบการ เจ้าของร้านค้าย่อยต่าง ๆ นายหน้าหรือตัวแทน
จำหน่ายสินค้า เจ้าของร้านค้าอิสระ หรือทำงานเกี่ยวกับการค้าขาย
เจ้าของที่ดินให้เช่า เจ้าของบ้านเช่า เจ้าของสวน เจ้าของนา
เจ้าของไร่ เป็นต้น
- () อาชีพบริการ ได้แก่ ผู้มีอาชีพเช่น พนักงานธุรการ พนักงานพิมพ์ดีด
พนักงานการเงิน พนักงานขายของ พนักงานประจำเครื่องบิน
พนักงานเดินรถ พนักงานโทรเลข พนักงานโทรศัพท์ หรืออาชีพ
รับจ้างอื่น ๆ เป็นต้น
- () อาชีพผู้ใช้แรงงาน ได้แก่ ผู้มีอาชีพด้านช่างประเภทต่าง ๆ เช่น
ช่างปั้น ช่างศิลป์ นักแสดง นักดนตรี ช่างตัดเสื้อผ้า ช่างซ่อมรถยนต์
ช่างทำเฟอร์นิเจอร์ ช่างเสริมสวย รวมไปถึงเกษตรกร และ กรรมกร เป็นต้น
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ))

ตอนที่ 2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรม

ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ขอให้ท่านพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อโครงการ
อบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแง่ของการนำความรู้
ที่ได้รับจากเนื้อหาหลักสูตรในการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการทำงานตามหน้าที่ของท่าน
โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ และ
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คะแนน 5 หมายถึง นำไปใช้มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง นำไปใช้มาก

คะแนน 3 หมายถึง นำไปใช้ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง นำไปใช้น้อย

คะแนน 1 หมายถึง นำไปใช้น้อยที่สุด

ข้อที่	การจัดฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. ภาคทฤษฎี					
1.	ความรู้ในด้านบทบาทและหน้าที่ของ บริษัทในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อ การพัฒนา					
2.	ความรู้ในด้านการระดมเงินทุนของบริษัท					
3.	ความรู้ในด้านนโยบายการให้เงินกู้และ บริการต่างๆ ของบริษัทและบริษัทในเครือ					
4.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การมองหาหุ้น ในการประกอบธุรกิจ					
5.	ความรู้ในด้านโอกาสในการลงทุนในธุรกิจ ขนาดย่อม สำหรับนักลงทุนรุ่นใหม่					
6.	ความรู้ในด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรนำมา พิจารณาในการลงทุน					
7.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โอกาสความ เป็นไปได้ และความเหมาะสมของการลงทุน					
8.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ผลตอบแทน ทางการลงทุน.....					
9.	ความรู้ในด้านการประเมินค่าการลงทุน					
10.	ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็น ไปได้ด้านการขายและการตลาดเพื่อ ประเมินรายได้ของการประกอบกิจการ					
11.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ลักษณะของ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ					

ข้อที่	การจัดฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ					
13.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์การใช้และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ					
14.	ความรู้ในด้านการศึกษาโอกาสความเป็นไปได้ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ.....					
15.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์กำลังผลิตของเครื่องจักร.... ..					
16.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์เทคนิคและกระบวนการที่ใช้ในการผลิต					
17.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต					
18.	ความรู้ในด้านการคำนวณต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันในการผลิต					
19.	ความรู้ในด้านการศึกษาความเหมาะสมของโครงการลงทุนในด้านที่เกี่ยวกับการเงิน ...					
20.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์โครงสร้างการลงทุนสัดส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น					
21.	ความรู้ในด้านการคำนวณงบดุลของโครงการ					
22.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนของโครงการ					

ข้อที่	การจัดฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23.	ความรู้ในด้านการคำนวณแหล่งที่มาและ การใช้เงินทุนของโครงการ					
24.	ความรู้ในด้านการวิเคราะห์ทางการเงินของ โครงการ.....					
25.	ความรู้ในด้านแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในกรณี ที่ต้องการประกอบธุรกิจ					
26.	ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภท ธนาคารพาณิชย์					
27.	ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภท บริษัทเงินทุน					
28.	ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภท บริษัทเครดิตฟองซิเอร์					
29.	ความรู้ในด้านสถาบันการเงินประเภทอื่น ๆ					
30.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เลือกใช้สถาบันการเงินและประเภทของ สินเชื่อให้เหมาะสม กับธุรกิจแต่ละประเภท					
31.	ความรู้ในด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบธุรกิจ					
32.	ความรู้ในด้านขั้นตอนการจัดตั้งกิจการเพื่อ ประกอบธุรกิจ					
33.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหาร กิจการอุตสาหกรรม.....					
34.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์ในการบริหารการ เงินในกิจการอุตสาหกรรม					

ข้อที่	การจัดฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการผลิต					
36.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารบุคลากร					
37.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารการตลาด					
38.	ความรู้ในด้านหลักเกณฑ์การบริหารทั่วไป					
39.	ความรู้ในด้านเทคนิคและวิธีการในการนำเสนอรายละเอียดของโครงการลงทุนต่อผู้อื่น					
40.	ความรู้ในด้านการจัดเตรียมเนื้อหาในการนำเสนอโครงการลงทุน					
41.	ความรู้ในด้านการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการนำเสนอโครงการลงทุน					
	2. ภาควิชาการกลุ่มสัมพันธ์					
42.	ความรู้ในด้านข้อแตกต่างระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกัน					
43.	ความรู้ในด้านการผสมผสานระหว่างชีวิตกับการทำงาน.....					
44.	ความรู้ในด้านอุปสรรค ข้อขัดแย้งของการทำงานร่วมกัน เครื่องมือและแนวทางแก้ไข					
45.	ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเล่นเกมแบบทดสอบตนเองและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์					

ข้อที่	การจัดฝึกอบรม	ระดับการนำไปใช้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
46.	ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ถึงประสบการณ์และปัญหาของผู้ประกอบธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ					
47.	ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการบริหารงานทั่วไป					
48.	ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการผลิต					
49....	ความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเสริมสร้างทักษะในการจำหน่ายสินค้า					
3. ภาคปฏิบัติ						
50.	ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการลงทุนสมมติ					
51.	ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการสำรวจตลาดเพื่อเก็บข้อมูลจริงด้านภาวะการตลาด					
52.	ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โอกาสความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนทั้งด้านตลาด ด้านการเงินและด้านเทคนิค					
53.	ทักษะความรู้ที่ได้รับจากการนำเสนอรายงานโครงการลงทุนหน้าชั้นเรียน					
54.	ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มในภาคปฏิบัติ					

ตอนที่ 3 ด้านข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ของบริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรและ
การพัฒนาโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นเยาว์ ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
อย่างไร โปรดเขียนตอบข้อคำถามข้างล่างต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร

ภาคทฤษฎี.....

.....

.....

.....

ภาคกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....

.....

.....

.....

ภาคปฏิบัติ.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางจินตนา พึ่งเจริญพงศ์
เกิดวันที่	2 ตุลาคม 2503
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 390 ซอยเซนต์หลุยส์ 3 ถนนสาทร แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
สถานที่ทำงาน	บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 1770 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านแหลมวิทยา จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบญจมราชาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2525	อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2539	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร